

BEZPEČNOST

S PROFESIONÁLY

**NOVINKY
V DRONOVÉM
PROVOZU**

**VLÁDNÍ PROJEKT
BEZPEČNÉ DĚTSTVÍ**

**OVĚŘOVÁNÍ
SPOLEHLIVOSTI
PRACOVNÍKŮ**

ISSN 2336-4793

9 772336 479003

KPKB
KOMORA
PODNIKŮ
KOMERČNÍ
BEZPEČNOSTI
ČESKÉ REPUBLIKY

BEZPEČNOST

S PROFESIONÁLY

Šéfredaktor

Mgr. Bc. Kateřina Poludová, DiS.

Jazyková spolupráce

PhDr. Alena Hasáková

Redakční rada

Ing. Václav Jahodář

Mgr. Bc. Kateřina Poludová, DiS.

Ivo Kolář

PhDr. Barbora Vegrichová, Ph.D., MBA

Inzerce

kpkbcr@volny.cz

Nesignované fotografie a články

Redakce

Vydavatel

KPKB ČR, Vrážská 1562/24a, 153 00

Praha 5

Registrace

Bezpečnost s profesionály

MK ČR E 20140

ISSN 2336-4793

Tisk

Bittisk s r. o., B. Němcové 53,

746 01 Opava

Rozšiřování zdarma

Autorská práva vykonává vydavatel, užití celku nebo částí, rozmnožování a šíření jakýmkoli způsobem je bez výslovného souhlasu vydavatele zakázáno.

Na zadních stranách obálky

členové KPKB ČR

OBSAH

Kritická infrastruktura **2**
nový zákon

Dronový provoz **3**
novinky

Kamerové systémy **5**
vidět nebo vědět

SBS na moři **9**
opatření proti pirátství

Pomocná policie **15**
vnitřní bezpečnost ve Slovinsku

Bezpečné dětství **19**
projekt Ministerstva vnitra

Motorola Wave **20**
moderní komunikace

Moderní technologie **21**
úspora peněz, času i starostí

Jan na první pomoc? **22**
kurzy a školení

II. Mezinárodní konference **25**
setkání městských policistů

Společenská odpovědnost **27**
dopady pandemie

Dny NATO **30**
již 25. ročník

ÚVODNÍ SLOVO

Vážení čtenáři,

jsem rád, že se s Vámi mohu na sklonku roku opět setkat nad stránkami našeho časopisu Bezpečnost s profesionály.

Máme takřka za sebou rok, který byl znovu bohatý na mnoho zajímavých událostí.

Trápí mě, zřejmě stejně jako celou naši společnost, bezpečnostní situace na východ od naší země, která je bohužel stále tristní. Signály k jejímu řešení se sice objevují, nicméně jsou natolik rozporuplné, že v krátkodobém výhledu se vývoj rusko-ukrajinského konfliktu k nějakému pozitivnímu výsledku sotva posune. Nicméně uchovejme si naději, že v nadcházejícím čase vánočních svátků dojde v těžce zkoušené zemi alespoň k relativnímu zklidnění.

Rád bych na tomto místě připomněl, v jakém stádiu se nachází řešení legislativy týkající se činnosti našich soukromých bezpečnostních služeb.

Zákon o bezpečnostních činnostech nebyl přijat ani v uplynulém volebním období, přesto se nevzdáváme naděje, že po změně v obsazení kompetentních míst na ministerstvu vnitra a v Bezpečnostním výboru Parlamentu ČR se zákon znovu dostane „na pořad dne“ – a my se budeme moci podílet na úpravě jeho znění.

Nemohu zde opomenout i námi pořádanou konferenci Ochrana měkkých cílů, která se konala letos v červnu v Praze, opět za velkého zájmu odborné veřejnosti. Těší mě, že v současné době chystáme s organizačním výborem už další, jubilejní desátou, která se uskuteční v krásných prostorách auly České zemědělské univerzity v Praze.

Pozornosti odborné veřejnosti angažované v oblasti bezpečnosti neunikl ani letošní 2. ročník Mezinárodní konference městských a obecních policíí konaný v září v Českém Těšíně. Přednášející se tu dotkli celé řady závažných aktuálních problémů a konference tak nepochybně přispěla velkou měrou k výměně zkušeností pro zkvalitnění bezpečnosti v našich obcích a městech.

Jsmo velmi potěšeni, že se konferencím tohoto typu daří a stávají se užitečnou platformou pro výměnu informací a setkávání lidí z bezpečnostního oboru.

Závěrem Vám chci všem popřát krásné prožití vánočních svátků a klidný konec roku.

Ing. Václav Jahodář
prezident KPKB ČR

JSTE DODAVATELEM PRO KRITICKOU INFRASTRUKTURU?

NOVÝ ZÁKON SE MŮŽE TÝKAT I VÁS

Možná si myslíte, že se nový zákon o kritické infrastruktuře týká jen „velkých hráčů“ – státních podniků nebo poskytovatelů základních služeb státu. Pravda je ale jiná. Pokud vstupujete do objektů kritické infrastruktury, obsluhujete jejich systémy nebo pro ně pracujete jako dodavatel, nové povinnosti se mohou brzy začít týkat i vás a vašich zaměstnanců.

Co přesně se mění

Nový zákon o odolnosti subjektů kritické infrastruktury (zákon o kritické infrastruktuře) zásadně mění pohled na bezpečnost. Dříve byla pozornost soustředěna hlavně na ochranu budov a technologií, nyní se důraz přesouvá na celkovou odolnost organizace. Její klíčovou součástí se stává člověk. Jednou z významných novinek je povinnost ověřování spolehlivosti osob, které vstupují do objektů kritické infrastruktury nebo mají přístup k jejím systémům. Ověřování už není jen formální administrativní úkon, ale plnohodnotný bezpečnostní proces.

Koho se změna dotkne

Povinnost se netýká pouze kmenových zaměstnanců subjektu kritické infrastruktury, ale vztahuje se na všechny osoby s přístupem do objektu kritické infrastruktury nebo jejich systému – tedy i na pracovníky pracující na dohodu, osoby samostatně výdělečně činné, ale také na zaměstnance dodavatelů a subdodavatelů. To výrazně rozšiřuje okruh osob, které musí projít ověřením, a zvyšuje tlak na firmy v dodavatelském řetězci, které dosud často řešily personální bezpečnost spíše okrajově.

Co přesně musí organizace udělat

Ověřit spolehlivost znamená minimálně zkontrolovat totožnost a beztestnost osoby, která má mít přístup do objektu nebo systémů kritické infrastruktury. V praxi jde ale i o celkové posouzení, zda je daný člověk bezpečnostně důvěryhodný a nepředstavuje zbytečné riziko. Organizace musí mít tento postup jasně popsán ve svých interních pravidlech a umět doložit, že jej skutečně dodržuje. Nejde o jednorázovou formalitu při nástupu, ale o průběžný proces, který se aktualizuje podle změn pracovních rolí nebo přístupových oprávnění. Povinnost se týká i stávajících zaměstnanců, takže firmy čeká zpětné ověření současného personálu. Bez přehledné a dohledatelné evidence

se pak mohou snadno dostat do problémů při kontrole.

Zvláštní pozornost musí firmy věnovat také externím pracovníkům. I profese, které se mohou zdát málo rizikové – jako úklid, údržba nebo servis – mohou mít přístup do citlivých prostor či systémů. Zákon tím jasně potvrzuje, že slabým článkem bezpečnosti nebývají technologie, ale lidský faktor.

Jak vypadá nový proces v praxi

Ověřování spolehlivosti se stává součástí bezpečnostního řízení organizace a zasahuje do HR agendy, správy přístupů, smluvních vztahů i interní kontroly. Firmy musí mít jasně stanoveny, kdo ověřením prochází, jakým způsobem, jak často a kdo za proces odpovídá.

Zároveň musí být schopny kdykoliv prokázat, že celý proces probíhá v souladu se zákonem a je plně dohledatelný.

Když technologie pomáhá

Zatímco menší firmy mohou nový režim zvládnout vlastními silami, pro větší organizace představuje výraznou administrativní a procesní zátěž. V těchto

případech dává smysl využít specializované nástroje.

Například řešení české společnosti Scaut umožňuje firmám automatizovat evidenci ověřovaných osob, přehledně spravovat celý proces a napojit ho na HR a bezpečnostní agendu. Pomáhá minimalizovat chybovost, snižuje riziko opomenutí a vytváří jasnou auditní stopu. Výsledkem není jen splnění zákonné povinnosti, ale funkční a kontrolovatelný systém personální bezpečnosti.

Co se stane, když to neuděláte

Podcenění nastavení personálních kontrol může vést k neplnění zákonných povinností, sankcím, bezpečnostním incidentům i poškození reputace firmy. Zároveň může výrazně zkomplikovat provoz při kontrole nebo auditu.

Nový zákon jasně ukazuje, že ochrana kritické infrastruktury už není jen otázkou plotů, kamer a firewallů. Těžiště se přesouvá od techniky k člověku a jeho spolehlivosti. Začněte s implementací co nejdříve. Zmapujte, koho se povinnost týká, nastavte odpovědnosti a vytvořte funkční systém ověřování. Čím později začnete, tím vyšší budou náklady i rizika. Bezpečnost se dnes nebuduje pouze technologiemi, ale především prací s lidmi. A právě ta rozhodne o tom, zda bude vaše organizace odolná, nebo zranitelná.

Alena Rabušicová

Bussines developer spol. Scaut

Rok 2025 přinesl do oblasti bezpilotních systémů (UAS) významné změny provozních pravidel v České republice, která nabyla účinnosti 1. září 2025. Pro provozovatele dronů a jejich piloty je klíčové porozumět, jak nová pravidla ovlivní plánování, povolování a bezpečnostní postupy.

K 1. září 2025 zavedl úřad pro civilní letectví soubor nových opatření obecné povahy (OOP) vztahujících se k provozu UAS v tzv. zeměpisných zónách. Hlavní myšlenkou je zpřehlednění pravidel pomocí geograficky podmíněných zón a nasazení oficiální digitální mapy (DroneMap), která obsahuje ochranná pásma kolem kritické infrastruktury, silnic, železnic, vodních ploch, objektů důležitých pro obranu státu (ODOS), CHKO apod. Cílem je jasně vymezit, kde, jak a za jakých podmínek lze provozovat drony.

Hlavní změny

- Zeměpisné zóny s předepsanými podmínkami: místo obecně formulovaných omezení nyní existují konkrétní zóny s příslušnými pravidly (povolení, výškové limity, zakázané plochy apod.).
- Oficiální Digitální mapa (DroneMap / dronemap.gov.cz): centrální nástroj pro předletovou přípravu; mapuje ochranná pásma a poskytuje informace o požadavcích na povolení. Provozovatelé jsou nyní povinni tuto mapu využívat.
- Přesun a rozčlenění vzdušných prostorů: některé dosavadní prostory LKR byly nahrazeny novými OOP (např. LKR10 – UAS nahrazuje LKR310 – UAS), což znamená nové formulace podmínek pro specifické oblasti.

Co to znamená v praxi pro provozovatele?

- Před každým letem je třeba ověřit polohu v digitální mapě a dodržet deklarovaná pravidla zóny (výšky, zákazové zóny, možné požadavky na řízení povolení).
- Přesnější posuzování rizika: místní OOP umožňují rychleji rozhodnout, zda je nutné žádat o individuální povolení, nebo lze let provést v režimu standardních podmínek. To zkracuje byrokraci, ale na druhé straně klade větší důraz na předletovou přípravu.
- Automatizace a dokumentace letů: pokud je provozován systém s automatickými misemi (Dock 3 a podobné řešení), je nutno zajistit, aby na-

NOVINKY V „DRONOVÉM“ PROVOZU

programované trasy odpovídaly zónovým omezením.

Povinnosti pilota a provozovatele v roce 2025

Novela legislativy z 1. září 2025 nijak neruší základní evropský rámec EASA, ale zpřesňuje jeho aplikaci v českých geografických zónách. Pro bezpečný provoz dronů je klíčové rozumět nejen technickým pravidlům, ale i povinnostem pilota, registraci provozovatele a možným sankcím.

Registrace provozovatele UAS

Každý, kdo používá dron s kamerou nebo s hmotností nad 250 g, musí být registrován jako provozovatel UAS.

- Registrace probíhá online přes portál ÚCL.
- Provozovatel získá jedinečné identifikační číslo, které musí být umístěno na každém dronu a přenášeno i na dálku (Remote ID u C-označených dronů).
- Registrace je povinná jak pro firmy, tak pro fyzické osoby.

Registraci se provozovatel stává subjektem, který nese právní odpovědnost za provoz dronu.

Povinné zkoušky pilota – kategorie A1/A3

Pro většinu provozu v otevřené kategorii je nutné, aby pilot získal osvědčení o absolvování online testu A1/A3. Co zkouška obnáší:

- Registraci pilota v systému ÚCL.
- Absolvování e-learningu.
- Online test (cca 40 otázek).
- Osvědčení platí na dobu 5 let.

Kdo dohlíží na legální provoz?

V České republice kontrolu a výkon dohledu vykonává:

- ÚCL (Úřad pro civilní letectví) – řeší registraci, zkoušky, provozní povolení, OOP.
- Policie ČR – může řešit přestupek nebo podezřelý provoz v terénu.

- Armáda ČR / Letecká informační služba – v případě narušení vojenských prostorů nebo objektů důležitých pro obranu státu.
- Městská policie – může řešit lety v obydlených oblastech nebo rušení veřejného pořádku.

Policie a ÚCL mají oprávnění vyžadovat identifikaci provozovatele, osvědčení pilota, případně záznam letu.

Sankce při porušení pravidel

Podle zákona o civilním letectví mohou být uloženy sankce.

Pro fyzické osoby:

- pokuta až 100 000 Kč
- ve zvlášť závažných případech (např. ohrožení leteckého provozu) i trestní odpovědnost

Pro firmy (právnícké osoby):

- pokuty do statisíců až milionů Kč v závislosti na následku a provinění

Typické přestupky

- Let v zakázané zóně bez povolení.
- Nedodržení výškových limitů.
- Let nad lidmi mimo povolený režim – shromáždění lidí, jako jsou např. sportovní a kulturní akce.
- Neprovedená registrace.
- Nesplnění povinnosti Remote ID.
- Provoz bez platného A1/A3 nebo jiného oprávnění.

Oblasti, kde se po 1. září 2025 může létat

Oblasti, kde se může létat v otevřené kategorii s A1/A3:

- Otevřené prostory mimo zástavbu – lze létat téměř vždy, pokud není překročena výška 120 m a nejsou ohroženy osoby.
- Zastavěné oblasti – pouze s drony C0–C1 nebo podle přesného režimu zóny v DroneMap.
- Průmyslové areály – pokud nejsou v zakázané nebo omezené zóně, běžně se jedná o OOP s podmínkami provozu.

- V noci – i v otevřené kategorii – lze létat, pokud je dron vybaven zeleným stroboskopickým světlem.

Oblasti, kde se po 1. září 2025 nesmí létat (bez výjimky nebo bez povolení):

- Zóny s absolutním zákazem letu (No-Fly Zones):
- kritická infrastruktura vybraného typu
- letiště a jejich ochranná pásma
- objekty důležité pro obranu státu
- atomové elektrárny

Tyto zóny jsou v DroneMap označeny červeně.

- Zóny s omezením – nutné povolení:
- CHKO a národní parky (ochrana přírody)
- blízkost komunikací (silnice I. třídy, železnice, vodní toky)
- průmyslové zóny s vymezenými pravidly

Zpravidla vyžadují buď předepsané podmínky letu, nebo individuální povolení.

- Lety nad lidmi:

- lety nad nezapojenými osobami jsou omezeny na nejmenší drony; větší stroje (např. Matrice nesmějí létat

přímo nad lidmi, pokud nejsou v režimu SPECIFIC se schválenou SORA).

Co musí mít pilot vždy u sebe:

- Osvědčení A1/A3 (tištěné nebo v telefonu).
- Identifikaci provozovatele (registraci).

Co musí mít dron

- Identifikátor provozovatele – viditelný 12místný kód.
- Štítek kategorie dronu – C0/C1/C2/C3/C4.

Novinka v bezpilotním létání – nová řada dronů DJI Matrice 4

DJI je celosvětově uznávaný lídr v oblasti bezpilotních leteckých systémů. Společnost byla založena v roce 2006 v čínském Šen-čenu a postupně nastavila standardy pro moderní dronový průmysl – od hobby segmentu až po enterprise řešení pro průmysl, bezpečnost, energetiku a záchranné složky.

Nová řada dronů DJI Matrice 4 je navržena speciálně pro profesionální použití s důrazem na kompaktní rozměry, vyspělé senzory, vyšší odolnost a integraci do automatizovaných řešení (na-

př. DJI Dock 3). Modely jako 4T a 4TD jsou vybaveny termální kamerou s rozlišením až 1280x1040 px a rozšiřují možnosti inspekcí, monitoringu a záchranných aplikací díky dlouhé výdrži baterie (45 minut) a speciálním sensorům (termální kamera, laserový dálkoměr, ZOOM kamery).

Matrice 4TD navíc disponuje ochranou IP 55. Funkce zobrazení názvů ulic v obraze a sledování objektů je jedna z mála vyspělých funkcí tohoto dronu. Rovněž dálkoměr měří objekty na vzdálenost až 1800 metrů. Pro noční lety je dron vybaven IR přísvitem a možností doplnění o dva výkonné led reflektory spolupracující s naklopením kamery.

Pro více informací naskenujte QR kód nebo nás nezáväzně kontaktujte a požádejte o ukázkou.

Ing. Jakub Polenský, Ph.D.
specialista na bezpilotní technologie
Dronecraft.cz
info@dronecraft.cz

KAMEROVÉ SYSTÉMY & AI, ANEB VIDĚT NEBO VĚDĚT

Kamerové bezpečnostní systémy se staly naším každodenním společníkem, to je na první pohled jasné i tomu největšímu odpůrci dnešní přetechizované doby. Z původně zcela okrajového a cenově nedostupného doplňku systémů technické bezpečnosti se stal účelový fenomén doby, či spíše už spotřební zboží.

Málokdo si ale uvědomuje, jak moc jsme se při používání kamerových systémů odchýlili od původního záměru tzv. Closed Circuit Tv System. Stal se z nich nepsaný standard bezpečnosti, bohužel však standard bez pravidel. Jedním z mála regulátorů jejich provozu se v posledních letech stal Evropský parlament. Naposledy v podobě nařízení nazvaného Akt o umělé inteligenci.

Je tomu bez pár měsíců plných 100 let, co byl zprovozněn první kamerový okruh sloužící výhradně k bezpečnostnímu dohledu. V rámci úvodního slova k dnešnímu tématu je na místě zdůraznit použitý termín dohled, neboť prakticky až do konce dvacátého století jsme s pomocí kamer a kamerových systémů na zájmová místa pouze dohlíželi.

Později, pokud jsme měli dostatek finančních zdrojů, jsme obraz snímané scény mohli navíc zaznamenat, a měli-li jsme také kapku štěstí danou znalostmi projektanta, šikovností technika, dostatkem světla a v neposlední řadě též nezamotanou páskou VHS kazety, mohli jsme se i zpětně podívat, co že se nám to ve střezném objektu vlastně stalo.

Ačkoli technika z tohoto období je okem dnešních bezpečnostních manažerů předpotopná a na rozdíl od četnických uniforem si nezaslouží ani vlastní expozici v muzeu, dá se říci, že po celou dobu svého provozu byla pro své uživatele velkým přínosem – dala jim možnost „vidět na dálku“, což v kombinaci se zkušenostmi montážníků, instalačních techniků a operátorů dohledových center vedlo k výraznému zefektivnění práce bezpečnostních složek.

Zpožděná legislativa

Tématem dnešního příspěvku však není ohlédnutí za historií, ale aktuální evropská legislativa. Konkrétně od srpna plat-

ný, výše zmíněný tzv. Akt o umělé inteligenci – Nařízení Evropského parlamentu a Rady EU 2024/1689 ze dne 13. června 2024 (známé také jako AI Act).

A jak tento AI Act souvisí s kamerovými systémy? Popravdě řečeno s těmi, co pouze dohlížejí, vlastně nijak – na ty tu máme GDPR aneb Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 a k němu vztahované metodiky, doporučení a další výkladové materiály.

Dnešní kamerové systémy však už nejsou jen prostředkem k dohledu, ať už místnímu nebo vzdálenému. I ten nejobyčejnější a nejlevnější z nich má v nabídce svých základních funkcí nějakou tu detekci a analýzu. A protože trh s kamerovými systémy je plně komerční, musejí mít tyto základní funkce pro úspěšný prodej nějakou přidanou hodnotu – a tou je právě použití AI.

Umělá inteligence, ať už skrytá pod strohou formulací „pokročilá analýza videa“, nebo pod odborně znějícími termíny, jako je „neuronová síť“ nebo „algoritmus hlubokého učení“, dokáže detekovat a vyhodnocovat takřka vše. Navíc v reálném provozu jde o plně automatizovaný proces a záleží pouze na kapacitě výkonu, který jsme ochotni pro daný účel vyčlenit.

Spouštěcím bodem rozsáhlé letní medializace tohoto tématu bylo Letiště Václava Havla Praha. Přesněji řečeno informace policejního mluvčího, že „... policie na ruzyňském letišti vypnula kamery na rozpoznávání tváří“.

Na informace, že je někde zprovozněn moderní kamerový systém, jsme si už zvykli. Ale že by se někdo chlubil tím, že ho vypnul, a potažmo ještě veřejně oznámil, že tak vlastně snížil v areálu bezpečnost – to moc obvyklé není.

Když se ale zamyslíme, o co vlastně jde ve skutečnosti, zjistíme, že nejde o nic

menšího než o určení hranice mezi evropskou legislativou a národními zvyklostmi. A provozovatel kamerového systému v objektech pražského letiště Václava Havla se rozhodl být při hledání této hranice průkopníkem.

Až do letošního léta si málokdo všiml, že v rámci tohoto největšího českého dopravního uzlu probíhá již několik let modernizace a zkvalitňování bezpečnostních opatření. Kromě kamerového systému jsou zde při průjezdech bránami rozpoznávány registrační značky vozidel, cestující jsou automaticky kontrolováni s využitím čteček cestovních dokladů atd. Vše v provázání s centrálními, státem provozovanými databázemi.

Z pohledu bezpečnosti mezinárodních letišť tedy nic nestandardního. A z pohledu logické snahy o maximální využití tak populární technologie, jako jsou kamerové systémy, také nic nepochopitelného. Možná až na to, že původně se u kamerového systému mělo jednat pouze o pokrytí tranzitního, tedy neveřejného prostoru letiště. A když se díky praktické zkoušce zjistilo, že třetina původně plánovaných kamer by nenašla využití, neodolalo MV ČR možnosti in-

stalovat je do veřejně přístupných prostorů.

Aktuálně to však vypadá, že tímto krokem stát spíše nahrál odpůrcům plošného sledování. Celkem srozumitelně to pro Radiožurnál shrnul Jan Vobořil, výkonný ředitel a advokát neziskové organizace Iuridicum Remedium. Na dotaz, zda dosavadní způsob sběru dat z těchto kamer (ne)odpovídal platné unijní legislativě, odpověděl: „Tato část, která je relevantní, nabyla účinnosti právě již 2. února, takže ten systém tam půl roku byl nelegální. Ten AI Act jednoznačně vyžaduje pro použití těchto systémů, aby existovala národní legislativa, která tady do srpna nebyla. Požaduje soudní povolení vlastně pro každé použití toho systému, tedy pro každé zařazení osoby do těch hledaných osob.“

Jak to vlastně u takovýchto mediálně viditelných a státem provozovaných či jen placených systémů vlastně bylo a má být, se jistě časem dozvíme. A také to, jestli i český výklad AI Act bude říkat, že soud má opravdu povolovat úplně každé použití technologií umožňujících sběr biometrických údajů, napojených na některou ze státních databází. Ale co ty ostatní, polostátní či soukromé subjekty provozující white, či spíše black listy – tedy seznamy (ne)žádoucích osob? Kdo bude hlídat a řešit je? Vždyť používají naprosto, ale naprosto stejnou techniku?

Šedá zóna aneb doba si to žádá

Firmy, které projektují, instalují, či servisuji systémy technické ochrany pro státní správu, jsou koncesované odborné společnosti, a když už nic jiného, mají minimálně ISO certifikaci potvrzení

kvality produktů, služeb a řízení organizace. Jimi instalované systémy by tedy měly vycházet z platných zákonů, nařízení, vyhlášek a také norem platných pro daný obor. Lze tedy předpokládat, že na ústní požadavek klienta typu „propojte mi to s tímto“ budou reagovat s jistotou opatrností.

Neznamená to však, že například v rámci nastavování integrační platformy dvou technologických celků (například kamerového a přístupového) nevytvoří na přání zadavatele specifický skript, díky kterému vzniknou výše zmíněné seznamy. Sice bez napojení do státem zřízeného rejstříku, ale vzniknou. Požadavky zákazníka (běžně plněné v rámci cenově neregulovaného dodatku smlouvy) se prostě plní – obchod je obchod. Navíc v důsledku této vstřícnosti vznikne obvykle háček – pravděpodobnost pramenící s jistotou, že do takto upraveného systému se vám už nedostane případná konkurence. Obecně se tomu říká vender lock, neboli uzamčení zákazníka v závislosti na produkt nebo službu. Ale to je jiné téma.

Trh s bezpečností ovšem nejsou jen státní zakázky a certifikovaní dodavatelé. Jak uvádí poslední veřejně dostupný odhad trhu, k hlavnímu oboru podnikání s platnou koncesní listinou Poskytování technických služeb k ochraně majetku a osob se hlásí cca pět tisíc koncesionářů a živnostníků s úhrnným obrátem kolem 20 mld. Kč. Připočteme-li k tomu odhad obdobné částky spadající pod tzv. šedou zónu, máme tu stovky instalovaných a provozovaných systémů využívajících biometrickou identifikaci bez jakéhokoli legislativního dohledu.

Příklad č. 1 – Veřejná prostranství (obvykle venkovní)

Pokud bychom to vzali sestupně, pak nejbližší mají k systémům propojeným s databázemi státní správy Městské Kamerové a Dohlížecí Systémy (MKDS). Jejich propojení s místními služebnami PČR bylo standardem dotačních programů ještě v době analogových kamer a telefonních drátových spojů, tehdy však šlo jen o dohled u živého videa a pouze občasný přístup k záznamům. Napojení na databáze (primárně RZ) přišlo se změnou podmínek dotačních projektů a až v tomto století.

Vedle původního dlouhodobého podporovatele (MV ČR) je možné získat dotace na zřízení a provoz kamerových systémů určených primárně pro dohled nad veřejným prostorem z mnoha dalších zdrojů. Přitom ne všichni donátoři mají v podmínkách to, co mělo vnírat – splnění tzv. právní způsobilosti k podnikání v oboru technických bezpečnostních služeb. Může se tak snadno stát, že kromě obvyklého požadavku na nejnižší cenu není kladen dostatečný důraz na odbornost. Dodavatelem speciálních technologií se tak může stát nejen místní IT provider, ale například i firma provozující radnici servis vozového parku.

A že nejde o zanedbatelné investice, svědčí přehled investic městskými systémy. Jen z projektu Situační prevence kriminality a modernizace MKDS bylo v období 2016–2021 čerpáno cca 300 mil. Kč a na vlastní modernizaci MKDS z toho padla celá třetina. Přičemž nejčastějšími odbornými termíny v názvech žádostí byly: pokročilá (video) analýza, analýza video obsahu, implementace inteligentních funkcí, inteligentní analýzy. Když se podíváme na konkrétní provozní požadavky, jde obvykle o dvě skupiny funkcí – bezpečnostní a analytické.

Příklad č. 2 – Veřejně přístupné komerční objekty (obvykle uzavřené objekty)

O pomyslný stupínek níže jsou na stupnici plošných sběratelů biometrických údajů s využitím kamerových systémů obchodní centra a obchodní domy. Jde o objekty, ve kterých probíhá maloobchodní prodej a ze stavebního hlediska se jedná o tzv. občanské budovy. Limit a rozsah monitorování je zde dán velikostí objektu, v tom za systémy MKDS zaostávají. To, čím je v České republice (s výjimkou Prahy) převyšují, je počet monitorovacích kamer. Stačí letmá prohlídka libovolného z nich, a pokud prošel v poslední dekádě modernizací, neměl by nás překvapit součet v řádu několika stovek viditelných (tedy neskrýtych) kamer.

Vstupy, vjezdy, parkoviště, chodby, výtahy, kavárny, prodejní plocha, úniková schodiště, ale i jednotlivá (mnohdy citlivá) konkrétní místa mají svou kameru.

Není na místě hodnotit oprávněnost jejich instalace, jen je potřeba zdůraznit, že veškeré výše popsané schopnosti detekce vyjmenované u systému MKDS jsou k dispozici i zde. O co méně se o nich (o kamerových analýzách) mluví, o to více se používají.

Případné propojení databází zde však není směrem ke státním databázím, ale k databázím interním, provozně komerčním. Dojde-li ke spárování libovolného obličeje s platební kartou, není následně problém jeho provázání s konkrétním nákupem, vozidlem či parkovacím místem. A že se takové údaje nehodí jen pro heat mapy a následné přerovnávaní zboží v regálech pro optimalizaci nákupního procesu, je každému jasné.

Výsledky praktických cvičení dokládají, že bude-li v obchodním centru kolem 300 kamer, projde zákazník v rámci obvyklého nákupu v detekčních zónách kolem 150–200 z nich. A když vynecháme ty, které snímají vstupní a výstupní zóny, bude i s (ne)biometrickými údaji analýza detekce a rozpoznání objektů dle markantů (jako jsou barva a typ oblečení, tvar a velikost zavazadla, pokrývka hlavy, pokrývka úst) funkční u většiny z nich.

Při následném dohledávání konkrétního děje, například při hledání osoby, která předchozí den odcizila láhev značkového alkoholu, trvalo zmapování pohybu podezřelého zákazníka zkušenému operátorovi pouhé jednotky minut, nezkušenému jednotky hodin. I tak je možné spárovat nejen záběry případného incidentu, ale libovolný pohyb od souvisejícího vjezdu vozidla na parkoviště do jeho odjezdu. A pokud zákazník současně nakoupil a byl členem věrnostního klubu, bude k dispozici také údaj o všech ostatních dobrovolně sdílených datech. Jestliže se to k policii nedostane, to už je věc jiná.

A proč používat AI, když to zvládne i podprůměrně placená ostraha? Protože průměrné AI to bude trvat drobné jednotky minut, té špičkové s velkým „I“ desítky vteřin. Dohledání tak zvládne i osoba bez znalostí objektu a ostraha se může věnovat potřebnější činnosti. Například půl úvazku v roli požární hlídky.

Až doposud jsme se bavili o umělé inteligenci na stupni hlubokého učení (Deep Learning – DL), která, ačkoli je jen dílčím článkem z mnoha možností umělé inteligence (AI), už několik let výrazně zlepšuje analýzu videa. Nyní jsme však svědky nástupu tzv. jazykových modelů a generativní umělé inteligence, které v

průběhu roku 2025 přinášejí postupně nové funkce.

První z nich – rozpoznání tváře proti fotografii uložené v databázi – už nikoho nepřekvapí, ale slovní zadání požadovaného filtru k vyhledávání (novinka známá jako Large Language Model – LLM), to už je něco jiného. A jak že to funguje? V podstatě „samo“. Data se nám ukládají od prvního spuštění systému, o to se už starat nemusíme, a tak si s česky rozumějící AI můžeme jen popovídat. Zcela určitě to bude jednodušší než komunikace s Chat GPT a podobnými asistenty. Je možné si takovéto (de facto už forenzní) vyhledávání představit bez biometrických dat? Nebo spíš, zaslouží si takovýto sběr údajů naši pozornost stejně jako již zmíněné letiště nebo zde nám to tak nějak nevdá?

Act AI a biometrický údaj

Nyní už víme co, kde a proč, a se tedy můžeme vrátit zpět na začátek, k obsahu nařízení AI Act. Aniž bychom chtěli předjímat, co přinesou další dny, v oblasti kamer a umělé inteligence se do dnešního dne (článek byl v původní podobě tři dny dopsán 12. září 2025) nestalo nic. V médiích žádné veřejně diskutované soudní rozhodnutí, žádná tisková konference, žádná žaloba. A v oblasti kamerových systémů? Psi si během prázdnin zaštekali, nikoho nepokousali – karavana táhne dál, kromě letiště i s AI. Uvidíme, co s ní udělá zářijová novinka v podobě varování z dílny NÚKIB.

Po základním naznačení toho, co dnešní kamery zvládají detekovat, by možná stálo za to podívat se, co tak zásadního v AI Act nařízení vlastně je.

Pro další orientaci bude klíčové pochopení termínů biometrická identifikace a biometrický údaj v kombinaci s dějem a místem: na dálku / v reálném čase / ve veřejně přístupných prostorech. Přesné definice termínů (rozumí se pro účely AI Act) jsou shrnuty v článku 3 nařízení.

Uveďme alespoň ty základní:

- 34) „biometrické údaje“ – osobní údaje vyplývající z konkrétního technického zpracování, týkající se tělesných či fyziologických znaků nebo znaků chování fyzické osoby, například zobrazení obličeje nebo daktyloskopické údaje;
- 35) „biometrická identifikace“ – automatizované rozpoznávání fyzických, fyziologických, behaviorálních či psychických lidských znaků za účelem zjištění totožnosti fyzické osoby porovnáním biometrických údajů této osoby s biometrickými údaji jednotlivců, jež jsou uloženy v databázi;
- 41) „systém biometrické identifikace na dálku“ – systém AI pro účely identifikace fyzických osob bez jejich aktivního zapojení, obvykle na dálku, na základě porovnání biometrických údajů dané osoby s biometrickými údaji obsaženými v referenční databázi;
- 42) „systém biometrické identifikace na dálku v reálném čase“ – systém biometrické identifikace na dálku, kdy zachycení biometrických údajů, jejich porovnání a identifikace probíhají bez zbytečného odkladu a zahrnují nejen okamžitou identifikaci, ale také omezená krátká zpoždění, jejichž cílem je zabránit obcházení pravidel;
- 43) „systém následné biometrické identifikace na dálku“ – systém biometrické identifikace na dálku jiný než systém biometrické identifikace na dálku v reálném čase;
- 44) „veřejně přístupný prostor“ – jakékoli fyzické místo ve veřejném nebo soukromém vlastnictví přístupné neurčenému počtu fyzických osob bez ohledu na to, zda se mohou uplatňovat určité podmínky přístupu, a bez ohledu na možná omezení kapacity.

Nyní se můžeme na některé formulace v AI Act nařízení zaměřit v kombinaci s obvykle používanými schopnostmi kamer.

- Je-li lidský obličej fyzickým rysem jednotlivce a umožňuje-li jeho snímání kamerou automatizované rozpoznávání a následně případně také jeho srovnání s již uloženými údaji, jsou potom tato kamera nebo kamerový systém v hledáčku legislativy spojené s nařízením AI Act – popsána činnost je biometrická identifikace.
- Je-li v kamerovém systému možno třdit zaznamenané osoby podle pohlaví nebo barvy vlasů, jsou potom tato kamera nebo kamerový systém v hledáčku legislativy spojené s nařízením AI Act – popsána činnost je biometrická kategorizace.
- Je-li automatické vyhodnocování u kamerového systému schopno automaticky (vzdáleně) rozlišovat zaznamenané osoby podle pohlaví nebo barvy vlasů, je potom tato kamera nebo kamerový systém v hledáčku legislativy spojené s nařízením AI Act – popsána činnost je biometrická identifikace fyzických osob na dálku.

Tímto způsobem přístupu k tématu bychom začali za každou větou z Act AI vidět možnou záminku k odsouzení kamer. Vydat se touto cestou by ale vedlo ke zkreseným závěrům. V odstavcích tohoto dokumentu je totiž možno najít několik výjimek a upřesnění.

Začněme tím základním, a sice skutečností popsanou v odstavci 35, kde je kombinace pojmů biometrický a na dálku doplněna upřesňující formulací: „ve veřejně přístupných prostorech pro účely vymáhání práva“. Ano, jsme zpět u kamerových systémů propojených s databázemi státní správy. Tedy systémům instalovaných v místech, jako je například letiště. Vyjmenovávat jiná místa, která by se měla zachovat jako již tolikrát zmiňované Letiště Václava Havla

Praha, není předmětem článku. To nechme povolanejším. Problém totiž není v tom, co kamery umí, ale s čím jsou data z nich získaná propojena.

Ukázkové upřesnění máme za sebou, ještě tedy tu výjimku. Ta je popsána v odstavcích 15 a 17, kde se uvádí, že pokud jsou „systémy AI určené k biometrickému ověřování, včetně autentizace, jejich jediným účelem je potvrdit, zda je konkrétní fyzická osoba osobou, za niž se prohlašuje, a potvrdit totožnost fyzické osoby za jediným účelem, kterým je získání přístupu ke službě, odblokování zařízení nebo získání bezpečnostního přístupu k prostorám“.

Tedy používat detailní kamerové záběry (dle znění ČSN EN řady 62676 jde minimálně o tzv. „prozkoumání / inspect“, u kterého má definovaný funkční účel kamery umožnit operátorovi získat informace o snímáném objektu a cíl musí představovat více než 1 mm na pixel) v rámci přístupových a docházkových systémů dovoleno je. Jak ale hodnotit tyto informace z pohledu norem řady ČSN ISO/IEC 30137 (Informační technologie – Využití biometrie v dohledových kamerových systémech), které o využití biometrie v bezpečnostních kamerových systémech pojednávají?

Takže někde ano a jinde zase ne – těžko říct, co bude dovoleno s dalším Act dokumentem.

Doporučení místo slova závěrem

Pokud nejste provozovatelem kamerového systému legálně propojeného s databázemi státní správy (a to nejspíš včetně registru vozidel), pak až se v rámci přehnané transparentnosti budete rozhodovat, jestli vámi provozovaný kamerový systém spadá dle Act AI mezi systémy zakázané, vysoce rizikové nebo systémy s nedostatkem transparentnosti, nepřežte to prosím.

Pokud jste si totiž před jeho realizací

dali práci s tolik opomíjenými stavebními kameny každého opravdového bezpečnostního systému, jako jsou například analýza rizik, bezpečnostní posouzení, bezpečnostní studie, posouzení proporcionality, nebude asi větší problém obhájit si každou jednotlivou kameru.

Pokud jste si navíc nechali udělat kompletní projektovou dokumentaci s využitím norem určených pro VSS (řada norem ČSN EN 62676 – Dohledové videosystémy pro použití v bezpečnostních aplikacích, tedy už ne uzavřené televizní okruhy a důchodcovská zkratka CCTV), pak máte zcela jistě detailní informace o snímání scénách jednotlivých kamer, a máte tedy přehled, kde by mohlo dojít k vyhodnocení typu záběru jako možného zdroje biometrického údaje – například s využitím některého z checklistů tzv. Průvodce návrhem systému síťového videa – IP Guideline anebo jiného, nekomerčně a neproduktově pojatého dokumentu.

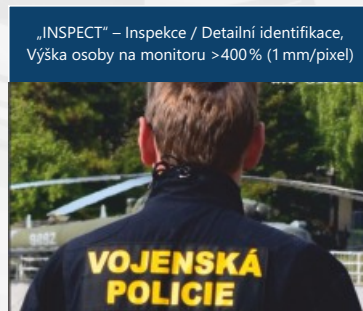
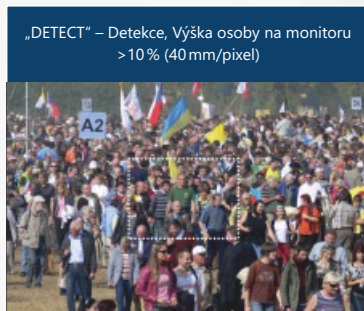
To už jsme ale zase u techniky, a to je mediálně méně zajímavé téma. No vlastně ne, konec letních prázdnin nám nečekaně přinesl novinku z dílny NÚKIB. Konkrétně nenápadný dokument vydaný jako jedna z příloh tzv. VAROVÁNÍ před hrozbou v oblasti kybernetické bezpečnosti. Jde o upozornění věnované čínským IP kamerovým systémům s heslovitě pojatým nadpisem „Vysoké riziko zneužití zranitelností, problematické propojení výrobců se státem a pravděpodobný sběr zpravodajsky cenných informací“.

Mezi techniky se o tom sice šeptá už roky, ale teď o tom konečně můžeme všichni mluvit nahlas. Tedy až na ty z nás, kteří kamerové systémy s tímto „rodokmenem“ prodáváme nebo používáme.

Michal Randa
specialista na poplachové systémy
a elektrické požární signalizace
TZB-info

Poznámka autora:
v nezkrácené podobě, tedy včetně vysvětlení klíčových pojmů a odkazů na zdrojovou literaturu, je článek k nahlédnutí na portále TZB www.tzb-info.cz v rubrice Bezpečnost

Stupně identifikace dle technických norem – definice záběrů v analogové době, grafika inspirována již neplatnou ČSN EN 50132-7 a použita v tzv. checklistu z publikace IP Guideline.

SOUKROMÉ BEZPEČNOSTNÍ SPOLEČNOSTI PŮSOBÍCÍ NA MOŘI – BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ PROTI PIRÁTSTVÍ

Článek se zabývá problematikou využití personálu soukromých bezpečnostních služeb na palubách obchodních plavidel v mezinárodních vodách, a to především z důvodu zvýšených obav z pirátských útoků, zejména v oblasti Indického oceánu.

Pionýry tohoto přístupu se staly severské státy – především Dánsko, Švédsko a Norsko. Studie analyzuje vývoj právního rámce, praktické zkušenosti a související bezpečnostní opatření, s důrazem na zjištěné přínosy i slabá místa daného modelu.

Námořní pirátství jako impuls pro investice do bezpečnosti

Významným milníkem, který se týkal obav z námořního pirátství, byl rok 2007. V tomto období došlo k výraznému nárůstu pirátských aktivit u pobřeží Somálska i v dalších částech světa. Adenský záliv přitom prochází přibližně 20 % světového obchodu. Evropská unie a Severoatlantická aliance sice reagovaly vysláním koaličních námořních sil, avšak vzhledem k rozloze oblasti šlo spíše o symbolické opatření.

Hlídky složené z přibližně třiceti vojenských plavidel nicméně jen zřídka působily přímo v místě útoků. Neozbrojené obchodní plavidlo je přitom schopné čelit pirátskému útoku nanejvýš třicet minut. Samotný Adenský záliv představuje plochu 530 000 km² – tedy více než rozlohu Španělska. Po roce 2008 se útoky začaly odehrávat i dále od pobřeží, ve stále širší části Indického oceánu.

Není proto překvapivé, že jednotlivé státy i soukromé společnosti začaly zvažovat možnost využití ozbrojeného personálu soukromých bezpečnostních společností působících na moři (Private Maritime Security Companies, PMSC). Mezi nejaktivnější státy v této oblasti patří země severní Evropy. Právě jejich přístup a zkušenosti jsou hlavním předmětem této studie.

Soukromé námořní bezpečnostní společnosti jako specifický segment soukromé bezpečnosti

Společnosti, obecně označované jako soukromé námořní bezpečnostní společnosti (private maritime security companies, PMSC), nabízejí rozmanitou škálu služeb, od indikativní analýzy rizik (včetně signálního zpravodajství), přes

výcvik posádek pro případné zátěžové situace, až po ozbrojené zabezpečení přístavů a plavidel, vyjednávání o výkupném nebo osvobození rukojmích.

Tyto společnosti mohou být využívány některými národními vládami jako řešení bezpečnostních problémů, ve kterých se stát nechce přímo angažovat. Jedná se o metodu označovanou jako outsourcing odpovědnosti za některé kontroverzní oblasti národního zájmu. Pokud by se totiž národní ozbrojené síly zapojily do obdobného procesu, mohlo by to vyústit v nežádoucí mezinárodní spory.

Zmíněné společnosti jsou rovněž považovány za úspěšné – poskytují diplomaticky, ekonomicky a takticky výhodná řešení vnitrostátních i soukromých otázek námořní bezpečnosti. Mohou představit efektivní krátkodobé nebo střednědobé řešení, jak zaplnit bezpečnostní mezeru, zatímco konkrétní státy hledají řešení nebo budují své vlastní schopnosti řešit uvedené problémy. Mezinárodní námořní úřad tvrdí, že žádná loď s ozbrojeným personálem na palubě nebyla piráty úspěšně unesena.

Sebevětší loď přitom nepotřebuje více než 10 osob ozbrojeného personálu. Jedná se ovšem i o potenciál v oblasti ochrany přístavů, větších nebo menších výletních lodí, respektive soukromých luxusních jachet.

Role mezinárodních organizací

Současný mezinárodně-právní rámec, kterým se řídí námořní bezpečnost (se zaměřením na pirátství a ozbrojená přepadení plavidel), je koncentrován v následujících dokumentech:

- Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu (United Nations Convention on the Law of the Sea, UNCLOS).
- Úmluva a Protokol o potlačování protiprávních činů proti bezpečnosti námořní plavby (Římská úmluva) z roku 1988.
- Mezinárodní úmluva o bezpečnosti

života na moři (International Convention for the Safety of Life at Sea, SOLAS) (kapitoly V a XI-2).

- Protokol Organizace spojených národů o střelných zbraních (používání střelných zbraní k ochraně plavidel je zásadním aspektem služeb PMSC).
- Mezinárodní norma ISO 28007-1:2015, nabízející pokyny pro společnosti nasazující ozbrojený bezpečnostní personál na paluby lodí. Standardem je však volitelná akreditace. Samoregulace je některými kritiky vnímána spíše jako rétorické cvičení pro ospravedlnění ekonomicky výhodného chování.
- Soubory doporučení (pokynů) Mezinárodní námořní organizace (International Maritime Organization, IMO). Jedná se o pokyny, určené pro vlastníky lodí a státy registrující plavidla – interní instrukce a vzorová smluvní ujednání pro soukromé bezpečnostní společnosti (Private Security Companies, PSC), respektive pro soukromě nasmlouvaný ozbrojený bezpečnostní personál (Privately Contracted Armed Security Personnel, PCASP), stejně jako standardy a metodiky souhrnně označované jako „nejlepší praxe“ (Best Management Practices, BMP). Tyto podklady pak konkrétní státy dále rozpracovávají pro své účely. Účelem „nejlepší praxe“ je poskytnout soubor specifických doporučení, která lze použít k odvrácení nebo oddálení pirátských útoků (ostnatý drát, zvýšené okraje palub, strážní věže na palubách nebo vodní stříkačky). Kromě toho Mezinárodní námořní organizace lodním společnostem doporučuje, aby v případě vyslání plavidel do blízkosti Somálska registrovaly svůj pohyb u Námořního bezpečnostního střediska pro centrální Indický oceán

(Maritime Security Centre Indian Ocean, MSCIO) – což je iniciativa námořních sil Evropské unie (EUNAVFOR) ATALANTA, zřízená za účelem posílení námořní bezpečnosti v Rudém moři, Adenském zálivu, přilehlém Indickém oceánu, respektive v Perském zálivu.

- Mezinárodní komora lodní dopravy (International Chamber of Shipping, ICS) téma použití soukromé ozbrojené bezpečnosti na palubách lodí otevřela a podpořila právě již okolo roku 2011. Z dílny této organizace pochází mimo jiné dokument z roku 2021 (který nahrazuje starší příručky jiných organizací, vytvořené vesměs okolo roku 2003) – Námořní bezpečnost: Komplexní příručka pro majitele lodí, námořníky a správy. Text obsahuje vzorový bezpečnostní plán lodi spolu s pokyny, jak jej vyplnit v souladu se zákonnými požadavky.
- Konfederace evropských bezpečnostních služeb (Confederation of European Security Services, CoESS) zveřejnila v září 2019 Bílou knihu o bezpečnosti osobních lodí, aby upozornila unijní a vnitrostátní orgány na rizika spojená s námořní dopravou. Dokument mimo jiné poukazuje na potenciál teroristů mířících na volnočasové aktivity (na mořích, ale i řekách a jezerech). Jakmile loď opustí přístav, cestující se v případě útoku mohou jen obtížně ukrýt nebo uprchnout. Loď jsou pro policejní nebo vojenské speciální jednotky obtížně dostupné a doba mezi prvním poplachem a zásahem může přesáhnout několik hodin. Mezitím by byl počet obětí zřejmě velmi vysoký. Hlavním doporučením je použití lodních bezpečnostních týmů nebo „Sea Marshalls“ přímo na palubě. Během kritických

minut a hodin by byla tato posádka lodí jedinou dostupnou silou k řešení situace, a proto by měla být vycvičena a vybavena tak, aby se vypořádala s jakýmkoli možným nepřítelem nebo událostí.

- Vlastní doporučení avizovalo rovněž Mezinárodní námořní fórum ropných společností (Oil Companies International Marine Forum, OCIMF).

Jakákoli doporučení nejsou právně závazná a jsou navržena pro jednotlivce. V případě snahy o vznik jakýchkoli právně závazných mezinárodních směrnic by nastaly rozsáhlé problémy při jejich prosazování kvůli geografické, politické a ekonomické povaze regulace oceánů. V souhrnu tak převažuje postoj, že použití síly na moři postrádá zcela jednoznačné mezinárodní standardy.

I z tohoto důvodu hovoří kritici jakýchkoli snah o nastolení národních standardů o tom, že je třeba vyčkat, až takový standard vznikne. Tímto způsobem vzniká určitý začarovaný kruh. Opačný pohled tedy může znít – nejprve vzniknou určité národní standardy, ty se vystaví zkoušce v praxi, a až na jejich základech může vzniknout nadnárodní úprava.

Nicméně úspěchy s regulací soukromých vojenských dodavatelů, jako je Mezinárodní kodex chování pro soukromé poskytovatele bezpečnostních služeb „na zemi“ (International Code of Conduct for Private Security Service Providers, ICCPSSP), přitom přispěly k argumentaci, že mezinárodní regulace je i na moři možná.

Vývoj ve vztahu k Dánsku

Impulzem k hlubšímu řešení problematiky bylo přepadení dánské lodi Danica White v roce 2007. Vlastník plavidla byl nucen zaplatit pirátům výkupné ve výši 723 000 USD, což vedlo k potřebě revize legislativního rámce umožňujícího ozbrojenou ochranu obchodních lodí. Sdružení lodních vlastníků Danish Shipping začalo koordinovat kroky se státní

správou – zejména s Námořním úřadem Dánska (Søfartsstyrelsen, Danish Maritime Authority, DMA) a s rezorty obrany a zahraničních věcí.

Výsledkem byl vznik Protipirátské strategie Dánska pro období 2011–2014, následně aktualizované pro roky 2015–2018, 2019–2022 a nejnověji 2025–2028. Dánsko se tak stalo první severskou zemí, která umožnila vstup ozbrojeného soukromého bezpečnostního personálu na paluby lodí registrovaných pod jeho vlajkou. Tato iniciativa vzešla především od soukromých subjektů dánského lodního průmyslu, které požadovaly poskytnutí ozbrojené ochrany. Armáda však žádosti odmítla a obavy měli i samotní vlastníci lodí. Diskuse se zaměřila na rovnováhu mezi veřejnými a soukromými zájmy a na efektivní využití státních zdrojů.

V březnu 2011 novelizoval dánský parlament zákon o zbraních a výbušninách, čímž umožnil využití soukromých bezpečnostních služeb na palubách obchodních lodí pod dánskou vlajkou. Novela stanovila následující základní podmínky:

- Použití pouze prověřených společností a zaměstnanců.
- Přísná pravidla pro uložení zbraní na palubě plavidel.
- Povinnost vypracování aktuální analýzy rizik pro každou plavbu.
- Povolení vydávané pouze na jednotlivou plavbu.

Vzhledem k časové a administrativní náročnosti splnění podmínek byl systém kritizován, což vedlo k další úpravě v červnu 2012 – tato novela zjednodušila proces povolování a přenesla část odpovědnosti na lodní společnosti. Povolení se začala vydávat až na dobu jednoho roku.

Kritické aspekty diskuse

Přes veškerá opatření některé kritické hlasy neustály. Kritikové upozorňovali

na to, že použití síly je tradičně mono-
polem státu a jeho přenesení na sou-
kromé subjekty je problematické. Obje-
vily se obavy, že rozsah pravomocí sou-
kromých aktérů je příliš široký – napří-
klad argument, že „neozbrojený strážný
na staveništi v Dánsku je pod větší kont-
rolou“.

Kvalita kontraktorů zůstala mimo státní
dohled a právní situace byla kompliko-
vána nutností respektovat právní rámce
přímořských států, jejichž vodami plavi-
dla proploovala. Soukromé strážě sni-
žovaly pravděpodobnost úspěšných
útoků, avšak zároveň existovalo riziko
eskalace násilí a ohrožení posádek.

Kritici rovněž upozorňovali na potenci-
ální střet zájmů – dlouhodobý zájem
soukromých bezpečnostních firem
nemusí být v souladu s cílem stabilizo-
vat situaci v regionu. Odpovědnost za
činnost ozbrojených stráží přitom zů-
stávala na kapitánovi plavidla, což mno-
zí považovali za problematické a demo-
tivující.

Situace v Norsku

Příkladu Dánska velmi záhy následovalo
rovněž Norsko. Stěžejním hybatelem
procesů bylo Sdružení vlastníků lodí
pro vzájemné pojištění válečných rizik
(Den Norske Krigsforsikring for Skib,
DNK). Platforma navrhla koncept pou-
žívání ozbrojených stráží na palubách
lodí, které se později staly oficiální poli-
tikou Norského námořního úřadu (Sjø-
fartsdirektoratet).

Základní právní rámec výslovně umo-
žňuje použití ozbrojených hlídek za spl-
nění relativně omezeného množství
podmínek (analýza rizik ve vztahu ke
konkrétní plavbě, příslib oznámení pří-
padného incidentu a jeho detailní zado-
kumentování).

Národní policejní ředitelství Norska
v této souvislosti konstatuje, že kromě
základního právního rámce neexistují
žádné další pokyny nebo kritéria, jež
může policie při zpracování žádostí pou-
žívat. To znamená, že lodní společnosti

zpravidla obdrží povolení, pokud v je-
jich managementu nejsou osoby se
záznamem v trestním rejstříku.

Situace ve Švédsku

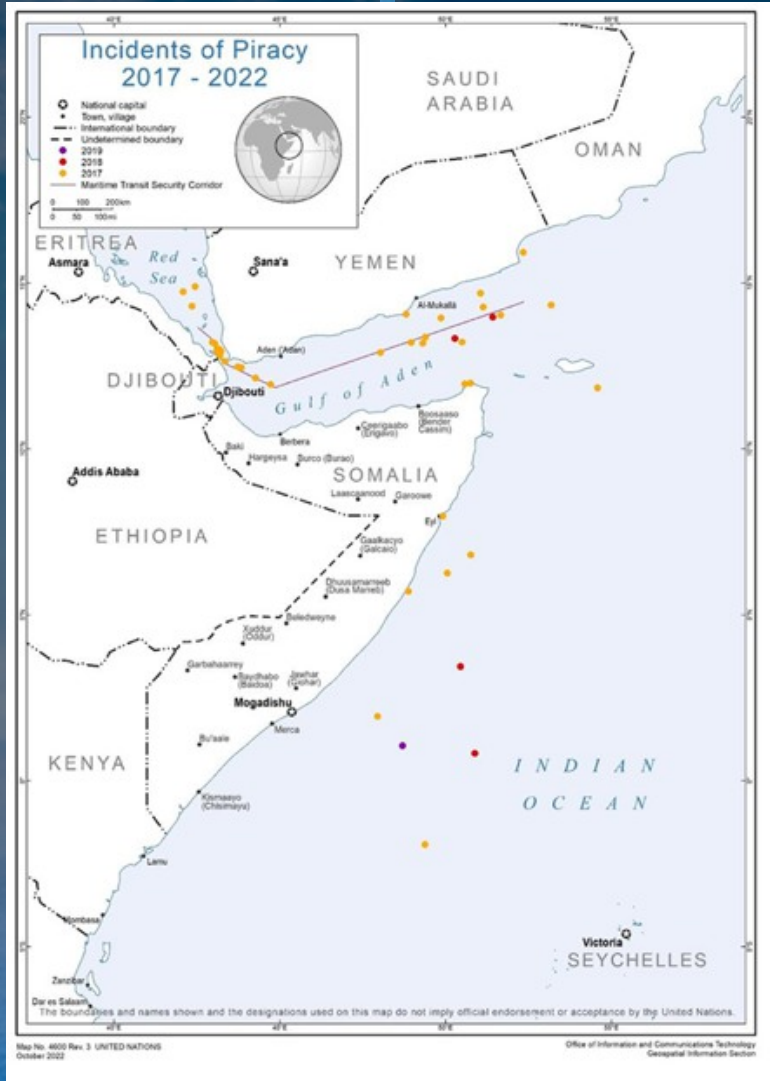
V případě Švédska je sice situace ve sle-
dované oblasti relativně podobná jako
v Norsku, ale méně sjednocená. Někte-
ré společnosti (včetně největší z nich,
Wallenius Wilhelmsen) zřejmě využívají
vlastní vycvičený a ozbrojený personál.
Přitom je obecně odkazováno na nad-
národní doporučení a nejlepší praxi. Na

palubě může inspekce Dopravního úřa-
du kontrolovat skladování zbraní, ale
podrobnější informace o průběhu tako-
vých kontrol nejsou k dispozici.

Kritika ve vztahu k tématu

Existují obavy ohledně toho, zda zapo-
jení soukromých bezpečnostních slu-
žeb nepodkopá bezpečnost a suvereni-
tu jednotlivých států. Použití síly je tra-
dičně vnímáno jako výsada státu.

Existují také spory ohledně možného

Přehled pirátských incidentů v blízkosti Somálska, mezi lety 2017 a 2019.

**Proměnné (faktory), které mohou
ovlivnit to, jak konkrétní státy nebo
společnosti využijí soukromé bezpeč-
nostní služby:**

1. Právní režim státu (držitele vlajky):
Odpověď na otázku, zda stát formálně
povoluje soukromé ozbrojené hlídky na
palubách registrovaných plavidel. Po-
drobnosti procesů udělení povolení
(individuální nebo generální roční po-
volení). Požadavky na evidenci zbraní a
reporting o incidentech.

**2. Právní režim pobřežních a přístav-
ních států:** Použití či přechovávání zbra-
ní v přístavech a vnitrozemských vodách

podléhá místně příslušným právním
předpisům.

3. Požadavky pojišťoven: Pojišťovací a
jim podobné společnosti nezřídka sta-
novují podmínky/požadavky pro nasa-
zení ozbrojených hlídek soukromých
společností na palubách plavidel. Důraz
je kladen na reporting incidentů.

**4. Standardy kvality soukromých bez-
pečnostních společností:** Výběr po-
skytovatele (ověření, školení, pravidla
pro použití síly, pojištění). Panuje rozdíl-
ná úroveň certifikace, dohledu či ověro-
vání reálné situace mezi státy.

**5. Přítomnost státních ozbrojených
námořních sil:** V prostorech, kde probí-
hají mezinárodní námořní operace (což
je právě Adenský záliv), si mohou plavi-
dla vyžádat jejich zásah.

6. Analýza rizika ve vztahu k trase:
Nasazení soukromého bezpečnostního
personálu obvykle vyžaduje více či méně
formální analýzu rizik ve vztahu k tra-
se plavby. Některé úseky – typicky Aden-
ský záliv, Somálské pobřeží a Rudé moře
– jsou označovány jako vysoce riskantní
oblasti (High-Risk Areas, HRA). Využití
soukromých bezpečnostních služeb je
zde vyšší než třeba v severním Atlantiku

Dánsko	Norsko	Švédsko	Právní rámec
Změny z let 2011 a 2012 umožnily ozbroje- né hlídky na lodích pod vlajkou Dánska. Relativně jednoznačný právní rámec a role kontrolních úřadů.	Pravidla byla zavedena po roce 2011 (reak- ce na nárůst námořního pirátství). Povolení vydává státní námořní správa.	Zpočátku se jednalo o méně jednotnou regulaci. Povolení jsou vydávána spíše na základě ad hoc výkladů. Postupem času se rozvíjí harmonizace podle unijního rámce a standardů Mezinárodní námořní organizace.	
Na základě analýzy rizika je pro plavidlo vydána Ministerstvem spravedlnosti gene- rální (roční) licence.	Individuální licence dle typu lodí a riziko- vosti oblastí plavby.	Stěžejní roli sehrávají interní schvalovací procesy lodních společností. Povinnost dodržet „nejlepší praxi“ a stan- dardy Mezinárodní námořní organizace.	Forma povolení
Mohou být na palubě pouze na základě specifického povolení. Povinná evidence zbraní. Kontrola plnění podmínek při vstupu do přístavů.	Nakládání se střelnými zbraněmi je přísně regulováno. Zbraně jsou uchovávány v souladu s národ- ními právními předpisy. Často jsou využívány „plovoucí zbrojnice“ (floating armouries) – specifická pravidla v mezinárodních vodách, kde personál kon- krétní společnosti zbraně skladuje, aby s nimi neplul do teritoriálních vod.	Uchovávání zbraní podléhá přístavním před- pisům. Často se využívá pronájem zbraní v zahrani- čí.	Střelné zbraně
Dánsko vysílá i vojenské lodě (v rámci ope- rací Evropské unie a Severoatlantické alian- ce). Civilní ozbrojené hlídky na komerčních lo- dích fungují nezávisle na tomto aspektu.	Armáda Norska je ve sledované oblasti také aktivní. Soukromé společnosti využívají soukromé kontraktory po vlastní linii.	Vojenské lodě Norska se účastní meziná- rodních misí. Komerční sektor ale využívá vlastní ozbroje- né hlídky.	Role státních ozbrojených složek
Povinnost plnit standardy Mezinárodní ná- mořní organizace a pokyny národního ná- mořního úřadu. Audit ze strany poskytovatele.	Vyžaduje se certifikace, evidence, pojištění a školení personálu. Vyžaduje se detailní reportování o průběhu případných incidentů.	Regulace je relativně méně formální (ve srovnání se situací v Dánsku a Norsku). Důraz na soulad s mezinárodními standardy Mezinárodní námořní organizace a Baltské a mezinárodní námořní rady (Baltic and Inter- national Maritime Council, BIMCO).	Regulace soukromých služeb
Využíván je koncept GUARDCON – instru- ment Baltské a mezinárodní námořní rady (dohoda o pronájmu služeb soukromých námořních bezpečnostních stráží na lodích – ať už ozbrojených, nebo neozbrojených).	Využíván je koncept GUARDCON.	Využíván je koncept GUARDCON a další ad- hoc standardy.	Smluvní standardy
Analýza rizik musí být provedena pro každé plavidlo.	Analýza rizik se obecně předpokládá.	Analýza rizik je doporučena (ale ne ze záko- na povinná).	Analýza rizik
Nižší pojistné při použití soukromých bez- pečnostních kontraktorů a respektování „nejlepší praxe“.	Nižší pojistné při použití soukromých bez- pečnostních kontraktorů a respektování „nejlepší praxe“.	Situace závisí na individuálním hodnocení platformy Protection and Indemnity Insu- rance (P&I).	Pojistné aspekty
Pravidla jsou přísná a jednoznačná. Předpokládá se pouze sebeobrana a obrana života.	Pravidla jsou přísná a jednoznačná. Předpokládá se pouze sebeobrana a obrana života. Odkazuje se na smlouvy a národní pokyny.	Rámec je odvozen od mezinárodního práva a smluvních ujednání.	Použití síly
Dánsko bylo první zemí severní Evropy s jednoznačným právním rámcem ve sledova- né oblasti (2011).	Právní rámec je detailní a stabilní. Vysoká míra souladu se standardy Meziná- rodní námořní organizace.	Právní rámec je relativně více fragmentova- ný. Často jsou využívány firmy registrované mimo Švédsko.	Poznámka

– nebezpečné úseky však mohou před-
stavovat jen určité procento celé trasy.

7. Přechovávání zbraní: Stěžejním fak-
torem je používání „plovoucích arsenálů“
(floating armouries). Dostupnost
zbraní (ale i přísnost kontroly jejich pří-
tomnosti) ovlivňuje rychlost nasazení a
cenu.

8. Ekonomické proměnné: Náklady na
soukromou bezpečnost, pojistné, doba
plavby a alternativní (nesmrtící) opatře-
ní (monitoring okolí plavidla drony, zo-
dolnění plavidla proti útoku). Majitelé
lodí dělají rozhodnutí obvykle až na zá-
kladě analýzy nákladů a přínosů (včetně

nákladů na ozbrojené osoby, plavidlo
nebo čas plavby).

9. Lidský faktor, postoj posádky: Psy-
chologické dopady incidentu na posádku,
případně následná pomoc obětem
(seizure aftermath) představuje sice méně
viditelný, ale důležitý faktor. Odstra-
šení útočníků, bez nutnosti střelby, je
vnímáno jako ideální scénář. Početná
(neozbrojená) posádka může předsta-
vovat faktor, který může útočníka odra-
dit – ale pokud ho neodradí, může se
jednat o velkou skupinu obětí nebo ru-
kojmí.

Přehled oblastí ve světě, vyžadujících specifickou pozornost na moři, obvykle z důvodu pirátství.

použití nadměrné a agresivní síly ze strany soukromých aktérů – z čehož může plynout řada dalších právních, etických, ekonomických a politických problémů.

Celá řada plavidel je registrována pod tzv. „levnou vlajkou“ (Flag of Convenience, FoC), přičemž tyto případy představují více než 55 % celkové světové tonáže (Panama, Libérie, Marshallovy ostrovy, HongKong a Malta). S výjimkou Marshallových ostrovů tyto státy neprovádějí žádné zásadnější monitorování osob, které jsou zapojeny do ozbrojeného střežení plavidel (a může se jednat o osoby s problematikou nebo přímo kriminální minulostí). Tyto státy obecně pouze prodávají registrace pro používání své vlajky, ale nedisponují kapacitami ke kontrole čehokoli, co se na palubě takto registrovaného plavidla odehrává. Libérie navíc údajně nijak nereguluje ani používání střelných zbraní na své pevnině.

Jiné státy (včetně Dánska, Norska a Švédska) přijaly přístup, který (podle kritiků) vytváří „zdání“ státní kontroly a regulace, ale který také znamená značné delegování pravomocí na soukromé subjekty. Panuje také podezření, že reportován je jen zlomek incidentů, zatímco v mnoha případech údajně soukromý bezpečnostní personál piráty zlikviduje bez jakékoli snahy o publicitu.

Závěr

V současné době se lodní doprava podílí na mezinárodní obchodní přepravě více než 80 % objemu zboží po celém světě. A jestliže pirátství představuje hrozbu pro tento obchod, představuje také hrozbu pro mezinárodní bezpečnost.

Jakkoli můžeme pirátství vnímat sebevíc coby důsledek masově rozšířené chudoby, korupce, nedostatku příležitostí či kultury násilí ve společnosti – personál soukromých bezpečnostních služeb na palubách plavidel nedisponuje kapacitami tyto aspekty řešit a ani se o to nepokouší. Schválení a akceptování jednoznačné mezinárodní regulace

používání střelných zbraní na palubách lodí v mezinárodních vodách je účinným způsobem, jak mohou z výhod námořního obchodu těžit všichni zainteresovaní aktéři. A národní aktivity, včetně těch, které iniciovaly státy severní Evropy, mohou k těmto procesům přispět.

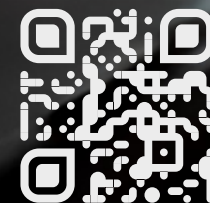
Přes výchozí kontroverze a výhrady se dánský model osvědčil a stal se funkčním základem pro další období. Postupné snižování počtu pirátských útoků vůči lodím plujícím pod dánskou vlajkou naznačuje efektivitu přijatých opatření. Dánsko se tak stalo nejen propagátorem „nejlepší praxe“, ale i inspirací pro další země – především pro Norsko, Švédsko i další státy, které postupně přebírají obdobné principy pro ochranu svých obchodních flotil.

doc. Mgr. Oldřich KRULÍK, Ph.D.
AMBIS, Vysoká škola

Mgr. Petr KLÍMA, MPA
Odbor prevence kriminality
Ministerstva vnitra České republiky;
AMBIS, Vysoká škola

Použité zdroje:

- AARSTAD, Åsne, Kalland. Who Governs Norwegian Maritime Security? Cooperation and Conflict, 2016, vol. 52, No. 2. <https://doi.org/10.1177/0010836716652425>; <https://dx.doi.org/10.1177/0010836716652425>
- BERNDTSSON, Joakim; ØSTENSEN, Ase, Gilje. The Scandinavian Approach to Private Maritime Security: A Regulatory Façade? Ocean Development & International Law, 2015, Vol. 46, Issue 2: Regulating Private Maritime Security Providers, pp. 138-152. <https://doi.org/10.1080/00908320.2015.1024067>
- BERUBE, Claude, G.; CULLEN, Patrick. Maritime Private Security: Market Responses To Piracy, Terrorism and Waterborne Security Risks in the 21st Century. London; New York: Routledge, 2012.
- BEVILACQUA, Georgia. Armed On-board Protection of Italian Ships: From an Apparent Hybrid Model to a Regulated Rise of Private Contractors. Erasmus Law Review, 2018, No. 4. <https://doi.org/10.5553/2Felr.000108>; <https://www.jstor.org/stable/25755773>
- BROWN, James. Pirates and Privateers: Managing the Indian Ocean's Private Security Boom. Lowy Institute Research Report, 1. IX. 2012. <https://www.jstor.org/stable/resrep10153>
- CoESS White Paper on Passenger Ship Security, Confederation of European Security Services, September 2019. <https://www.coess.org/newsroom.php?page=newsletter&newsletterID=24&articleID=43>
- Den Norske Krigsforsikring for Skib. <https://www.warrisk.no/>
- EUAGA, Osatohanmwene Anastasia. Private Maritime Security Companies Within the International Legal Framework for Maritime Security. In: MUKHERJEE, Proshanto K.; Mejia, Maximo, Q.; Xu, Jingjing (eds). Maritime Law in Motion. WMU Studies in Maritime Affairs, 2020, vol. 8. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-31749-2_10
- Global Counter Piracy Guidance for Companies, Masters and Seafarers. International Maritime Organization, 2018. https://wwwcdnimo.org/localresources/en/OurWork/Security/Documents/global-counter-piracy-guidance-bmp_low_17-07-18.pdf
- GOULD, Alex. Sovereign Control and Ocean Governance in the Regulation of Maritime Private Policing. Policing and Society, 2021, vol. 31, No. 3, pp. 337-353. <https://doi.org/10.1080/10439463.2020.1732975>
- HIDESEI Ueno. Somali Piracy's Impact on the Global Economy Various Cost Estimates of Anti-piracy Efforts from U.S. Think Tank Report. Sasakawa Peace Foundation, 2012. https://www.spf.org/oceans/analysis_en/c1203.html
- ISENBERG, David. The Rise of Private Maritime Security Companies. Cato Institute, 26. V. 2012. <https://www.cato.org/publications/commentary/rise-private-maritime-security-companies>
- ISO 28007-1:2015: Ships and marine technology — Guidelines for Private Maritime Security Companies (PMSC). International Organization for Standardization. <https://www.iso.org/standard/63166.html>
- LARSEN, Jessica; NISSEN, Christine. Protecting the Shipping Industry: Learning from Danish Counter-Piracy off the Coast of Somalia. Danish Institute for International Studies, 2017. <https://www.jstor.org/stable/resrep17374.8>
- LISS, Carolin. Privatising Anti-Piracy Services in Strategically Important Waterways: Risks, Challenges and Benefits. University of Tokyo, Working Paper Series, October 2002. <https://www.pp.u-tokyo.ac.jp/graspp-old/research/dp/documents/GraSPP-DP-E-09-003OPU-DP-E-09-001.pdf>
- New ICS Guidance on Maritime Security launched. International Chamber of Shipping, 8. IV. 2021. <https://www.ics-shipping.org/press-release/new-guidance-on-maritime-security/>
- NISSEN, Christine; LARSEN, Jessica. Learning from Danish Counter-Piracy off the Coast of Somalia. Danish Institute for International Studies; DIIS Report Vol. 2017 No. 10. https://pure.diis.dk/ws/files/1236845/report_10_somalia_piracy_web.pdf
- Oil Companies International Marine Forum. <https://www.ocimf.org/>
- Order No. 698 of 27 June 2012, on the Use of Civilian, Armed Guards on Danish Cargo Ships Issued by the Ministry of Justice, 2012. <https://luri.cz/bj004>
- Piracy & Use Of Armed Guards: Part 1, General overview. Swedish Club, 31. VII. 2012. https://www.swedishclub.com/uploads/2023/12/Piracy_and_use_of_armed_guards_-_part_2A_20120731.pdf
- Piracy. Danish Maritime Authority. <https://www.dma.dk/safety-at-sea/ship-safety/piracy>
- Private Armed Security: International Maritime Organization Approves Further Interim Guidance on Privately Contracted Armed Security Personnel. International Maritime Organization. <https://www.imo.org/en/OurWork/Security/Pages/Private-Armed-Security.aspx>
- Publications. International Chamber of Shipping. <https://www.ics-shipping.org/publications/maritime-security-a-comprehensive-guide-for-shipowners-seafarers-and-administrations-first-edition>
- Sjøfartsdirektoratet; Norwegian Maritime Authority. <https://www.sdir.no>
- STRUWE, Lars, Bangert. Private Security Companies as a Piracy Countermeasure. Studies in Conflict & Terrorism, Vol. 35, 2012, Issue 7-8. <https://doi.org/10.1080/2F1057610X.2012.684660>
- Summary of Laws Regulating Floating Armories and their Operations. Annex A to Maritime Crime: A Manual for Criminal Justice Practitioners. United Nations Office on Drugs and Crime; Global Maritime Crime Programm. Vienna, 2020. https://www.unodc.org/documents/Maritime_crime/19-02073_Armories_ebook.pdf
- Swedish Shipper Deploys Armed Guards on its Vessels. Safety 4 Sea, 4. VII. 2011. <https://safety4sea.com/swedish-shipper-deploys-armed-guards-on-its-vessels-to-ward-off-somali-pirates/>
- The Security Association for the Maritime Industry: Avantgarde Maritime Services. <https://www.avantgarde-maritime.com/knowledge-base/the-security-association-for-the-maritime-industry-sami/>
- Use of Armed Guards. Sjøfartsdirektoratet; Norwegian Maritime Authority. <https://www.sdir.no/en/accidents-and-safety/maritim-sikring/use-of-armed-guards>

WWW.ABASCO.CZ

ABAS IPS MANAGEMENT

POMOČNÁ POLICIE VE SLOVINSKU

POSTAVENÍ DOBROVOLNÉ SLUŽBY V SYSTÉMU VNITŘNÍ BEZPEČNOSTI

V rámci článku jsou popsány konkrétní aspekty využívání dobrovolníků v oblasti vnitřní bezpečnosti ve Slovinsku, s důrazem na roli Pomocné policie. Zmíněny jsou podrobnosti modelu se zaměřením na jeho pozitiva, negativa a přenositelnost do prostředí České republiky.

Pomocná policie (Pomožna policija) představuje ve Slovinsku specifickou formu dobrovolné služby, zaměřenou primárně na oblast vnitřní bezpečnosti. Související právní a organizační aspekty tohoto subjektu vycházejí z přesvědčení, že ochrana veřejného pořádku a bezpečnosti není výhradně úkolem profesionálních složek, ale že na ní může participovat širší veřejnost.

Pomocná policie tak doplňuje kapacity Policie Republiky Slovinsko, zejména během mimořádných či krizových situací, například živelních pohrom, nebo v souvislosti s případy masového narušení veřejného pořádku.

Zároveň se jedná o institut deklarující sociální a komunitní rozměr – posilování důvěry mezi policií a společností jako celkem. Osobám s dispozicemi pro veřejnou službu se tak nabízí možnost aktivně přispívat k bezpečnosti v širším měřítku.

Právní základ a institucionální rámec

Charakter institutu Pomocné policie je definován v zákoně o organizaci a práci policie (Zakon o organizaciji in delu v policiji, ZODPol), a to v kapitole XI (§ 101–106), která vymezuje postavení, úkoly, pravomoci a organizační uspořádání Pomocné policie. Podrobnosti výkonu služby, výběrových řízení, odborné přípravy, systému odměňování a práv a povinností jsou dále specifikovány v navazující vyhlášce o Pomocné policii (Uredba o pomožni policiji).

Pomocná policie je organizačně začleněna do struktury Policie Republiky Slovinsko, tvoří však samostatný segment, který je aktivován podle potřeby. Pomocní policisté nejsou příslušníky ani zaměstnanci Policie Republiky Slovinsko – ale jsou do jejich činnosti zapojeni na základě smlouvy o dobrovolné službě, uzavírané obvykle na dobu pěti let, s možností prodloužení. Koncept je zalo-

žen na zásadě, že pomocní policisté disponují při výkonu služby všemi oprávněními a pravomocemi jako policisté v činné službě, avšak jejich status zůstává dobrovolnický.

Podmínky členství a omezení

Uchazečem o pozici dobrovolného policisty se může stát občan Republiky Slovinsko (s trvalým pobytem v Evropské unii, bez jakéhokoli dvojího občanství), splňující následující předpoklady:

- Plnoletost. Hlásit se mohou osoby od dosažených 18 let do konce kalendářního roku, ve kterém dosáhnou 60 let.
- Bezúhonnost. To znamená, že uchazeč nebyl pravomocně odsouzen za úmyslný trestný čin, nebo jiný trestný čin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce trvání delší než tři měsíce. Není to také osoba, proti které bylo vzneseno pravomocné obvinění z úmyslného trestného činu. Tato osoba je podrobena kontrole v rozsahu a způsobem stanoveným v zákoně o bezpečnosti a ochraně policie a výsledkem této kontroly není žádná bezpečnostní výhrada (u osoby, která s bezpečnostní kontrolou nesouhlasí, se předpokládá, že není pro pozici pomocného policisty způsobilá).
- Zdravotní, psychická a fyzická způsobilost (odpovídající psychofyzické schopnosti). Přednost při výběru kandidátů na pomocné policisty se týká osob, které dosáhnou lepších výsledků v testu psychofyzických schopností.
- Alespoň střední vzdělání – odborné nebo všeobecné.
- Platný řidičský průkaz skupiny B.

Vhodná osoba následně absolvuje výběrové řízení a odbornou přípravu a uzavře s Policií Republiky Slovinsko smlou-

vu o dobrovolné službě.

Zákon na druhou stranu výslovně stanoví, že členy Pomocné policie se nemohou stát osoby, které jsou členy jakékoli politické strany nebo působí v oblastech klíčových pro obranu státu (jako například příslušníci ozbrojených sil, personál zpravodajských služeb a dalších státních bezpečnostních sborů, profesionální hasiči, personál finanční správy nebo obecní strážci). Zapojit se nemohou ani osoby působící v podnicích se strategickým významem pro obranu.

Jejich výčet vychází z § 73 zákona o obraně, na jehož základě vláda Republiky Slovinsko stanovila seznam subjektů, jejichž činnost je „zvláště významná pro obranu“. Mezi ně patří například Letiště Lublaň, Slovinské železnice, Rozhlasové a televizní vysílání Slovinska a Univerzita klinická centra v Lublani a Mariboru).

Výběrové řízení a odborná příprava

Proces výběru kandidátů je poměrně komplexní a skládá se z několika etap:

- podání přihlášky do veřejné výzvy;
- posouzení formálních podmínek;
- zdravotní prohlídka, fyzické testy a psychologické hodnocení;
- pohovor před výběrovou komisí;
- absolvování základního výcviku.

Základní výcvik

Kandidáti jsou osoby absolvující základní výcvik pro pomocné policisty, které uzavřely smlouvu o základním výcviku, nebo osoby, které již základní výcvik úspěšně absolvovaly, ale dosud neuzavřely smlouvu o dobrovolnické službě u Pomocné policie. Kandidáti disponují nárokem na úhradu za dobu výcviku a na další výhody a úhradu nákladů během základního výcviku.

Základní výcvik (odborná příprava) se uskutečňuje v rozsahu 280 hodin, z toho:

- celkem 200 hodin představuje teoretická výuka v Policejní akademii Generálního ředitelství policie a ve výcvikovém středisku Gotenica;
- dalších 80 hodin praktické přípravy na policejních útvech podle místa bydliště kandidáta;

teoretická část probíhá v denním režimu po dobu 20 dní, praktická část přibližně stejnou dobu podle služebního rozvrhu; vzdělávání zahrnuje právní minimum, policejní taktiku, komunikaci, základy využívání donucovacích prostředků, řízení dopravy, práci v terénu, první pomoc i etiku služby.

Po úspěšném absolvování základního výcviku zasedne tříčlenná výběrová komise pro pomocné policisty, jmenovaná generálním ředitelem policie. Komise ověřuje, zda osoby, které se přihlášily do veřejného výběrového řízení, splňují všechny podmínky stanovené zákonem o organizaci a práci policie, aby se mohly stát pomocnými policisty.

Pokračující vzdělávání

Pomocní policisté se musí každoročně účastnit pokračujících a doplňujících školení, jejichž rozsah a tematické zaměření stanovuje generální ředitel policie. Školení probíhají zpravidla o víkendech a zaměřují se na opakování postupů, právních změn a zdokonalování odborných dovedností.

Nasazení a výkon služby

Rozhodnutí o nasazení těchto dobrovolníků do 30 dnů v kalendářním roce vydává ministr vnitra na návrh generálního ředitele policie. O delším nasazení rozhoduje vláda. Pomocní policisté jsou

povoláváni nejméně sedm dní před nástupem a mohou být přiděleni k plnění úkolů po celém území státu. Obvykle však působí v blízkosti bydliště, v rámci své domovské policejní jednotky.

Služba je organizována v osmihodinových nebo delších směnách, včetně nočních, víkendových a svátečních dnů.

Pomocní policisté se podílejí na činnostech vyžadujících zvýšenou přítomnost uniformovaných složek, přičemž zůstávají vždy pod přímým dohledem policistů ve služebním poměru.

Pomocní policisté mohou být nasazeni zejména:

- při absenci většího počtu aktivních policistů (například z důvodu onemocnění či zranění);
- při mimořádných bezpečnostních událostech (například živelních a jiných katastrofách);
- při masovém ohrožení veřejné bezpečnosti;
- při ochraně státních hranic a významných státních objektů;
- při ochraně veřejného pořádku během akcí za účasti velkého množství osob;
- při preventivních opatřeních (například v regionech s vyšší mírou kriminality);
- při vyhlášení krizového, výjimečného nebo válečného stavu.

Pomocný policista může své angažmá ukončit písemnou výpovědí s výpovědní lhůtou 30 dnů. Přitom může být pomocný policista povinen vrátit část příspěvků za pohotovost za posledních 12 měsíců.

Policie může smlouvu ukončit z důvodu snížení personálních potřeb, pro neplnění povinností nebo porušení disciplíny ze strany dobrovolníka, nebo při zhoršení jeho zdravotní způsobilosti.

Odměňování

Postavení pomocných policistů je smluvní, nikoli pracovněprávní, proto tyto osoby nedostávají mzdu, ale odměnu za skutečně odpracovaný pracovní čas. Základem pro výpočet odměny je základní plat policisty v hodnosti policista III, aktuálně ve výši 1 377,72 EUR (leden 2025).

Pomocní policisté se mohou navíc těšit na příplatky za práci v noci, v neděli a o svátcích (30 %), na příplatek za práci v nebezpečných a krizových podmínkách (až 50 %), úhradu nákladů na stravu, ubytování a dopravu, stejně jako na úrazové pojištění po dobu práce.

Za dobu pracovní pohotovosti přísluší pomocným policistům příspěvek 0,8 % hrubé minimální mzdy za den, což od ledna 2025 představuje 10,20 EUR. Tato platba je osvobozena od daně z příjmu. Během výcviku činí odměna 45 % základního platu ve všední den, 60 % v sobotu a 90 % v neděli nebo ve svátek.

Do systému se mohou zapojit osoby, které jsou zaměstnány (na dobu určitou nebo neurčitou), osoby samostatně výdělečně činné, ale i důchodci, studenti a nezaměstnaní, pokud splňují věkové a ostatní zákonné požadavky.

Pomocný policista a kandidát na pomocného policistu, který pobírá důchod nebo podporu v nezaměstnanosti, pobírá tyto dávky i během výcviku a při výkonu policejních povinností. Doba služby ani výše odměny výplatu důchodových a dalších sociálních dávek neovlivní. Pomocný policista a kandidát na pomocného policistu, který je osobou samostatně výdělečně činnou, získává po dobu výcviku a při výkonu činnosti nárok na náhradu mzdy, která je vyplácena z policejního rozpočtu.

Vztah dobrovolníka k zaměstnavateli

Uchazeč o výkon funkce pomocného policisty, který je zaměstnán, je povinen tuto skutečnost oznámit svému zaměstnavateli nejpozději osm dnů od podpisu smlouvy o zahájení základní odborné přípravy.

Pokud je pomocný policista zároveň zaměstnán, může jeho zaměstnavatel požádat Policii o náhradu mzdy za dobu, kdy zaměstnanec plnil úkoly v její prospěch nebo se účastnil výcviku. Nárok se uplatňuje prostřednictvím formuláře u domovské jednotky pomocného policisty. Pracovní smlouva zaměstnance – pomocného policisty – nesmí být během výcviku nebo výkonu činnosti ukončena ani změněna v jeho neprospěch. Zaměstnavatel je povinen

umožnit nepřítomnost zaměstnance na pracovišti z důvodu plnění úkolů Pomocné policie (§168 zákona o pracovních vztazích). Snaha o porušení této povinnosti je sankcionována pokutou.

Milníky projektu

Institut vznikl patrně okolo roku 2012, ale původně se zaměřil zejména na policejní veterány (bývalé policisty, do 50 let věku – kdy se jednalo nanejvýš o 250 osob). Model se sice osvědčil v kontextu potřeby posílit policejní síly v době migračních vln kolem roku 2015, ale stát musel navíc pro tento účel najmout personál soukromých bezpečnostních služeb. Ve snaze o získání dalších sil byla zahájena daleko otevřenější kampaň v říjnu 2016 (s cílem získat 600 dobrovolníků). První generace kandidátů pomocných policistů byla připravena v roce 2017 (přičemž se jednalo o pouhých 99 osob, z toho okolo 80 v důchodovém věku).

Počty osob, zapojených do aktivit tohoto druhu jsou nicméně značně nejasné. V listopadu 2022 policejní zdroje uvádějí, že počet pomocných policistů se v posledních letech „více než zdvojnásobil“ – s tím, že v roce 2014 se jednalo asi o 250 osob. Roku 2015 přitom došlo ke zhruba 2 000 případům nasazení těchto osob. Pokud by se tedy jednalo o 500 osob, v průměru by se jednalo o 4 nasazení za rok. Pro rok 2020 je uváděn údaj 571 pomocných policistů. K červnu 2022 se vztahuje informace, že 59 nových pomocných policistů završilo úspěšně související kursy – s tím, že v součtu se jedná o rezervoár 626 osob. Údaj pro září 2022 nicméně hovoří o nižším čísle: 583 osob.

Přitom zaznívá, že „Policie stále více spoléhá na rezervisty (záložníky, pomocné policisty)“ – jejich role se rozšiřuje a jedná se o stále významnější dopl-

něk policejních procesů. Například v roce 2022, od ledna do září, se jednalo o 14 146 výzev (v případě počtu 583 dobrovolníků by se tak jednalo o více než 24 výzev na jednoho). Limit (pokud není vyhlášen krizový stav) přitom představuje 30 dní (nebo 30 výzev) na osobu ročně.

V roce 2025 je v dané souvislosti uváděno, že pomocných policistů je aktuálně dostatek, proto v tomto kalendářním roce nejsou vypisována výběrová řízení pro další kandidáty. Zároveň však periodicky zaznívají zmínky o tom, že policejní síly ve Slovinsku jsou „personálně podvyživené“.

„Alternativní dobrovolníci“ – Garda Slovinska

Nepřehlédnutelným fenoménem, co se týče „dobrovolnictví“ při zajišťování místních záležitostí veřejného pořádku ve Slovinsku, je Andrej „vojvoda“ Šiško a jím řízená polovojská platforma, Štajerska varda (Garda Štajerska), respektive později i Slovenska varda (Garda Slovinska), vzniklá spojením Gardy Štajerska, Gardy Kranjska a dalších regionálních uskupení obdobné povahy.

Andrej Šiško (ročník 1969) je dlouholetým aktivistou a stálíci politické scény ve Slovinsku. Již v roce 1985 se angažoval v protikomunistických a protijugoslávských aktivitách a vysloužil si i určité sankce tehdejšího režimu. V době samostatnosti Slovinska působil jako představitel politického hnutí Jednotné Slovinsko (Zedinjena Slovenija). Šiško se angažuje i jako heraldik a autor více než 10 knih, věnovaných svéráznému výkladu dějin Slovinska a Slovinců. V roce 2006 byl Šiško odsouzen do vězení za pokus o vraždu (22 měsíců) a v roce 2019 (20 měsíců) za podněcování k násilné změně ústavního pořádku. Proces se týkal právě založení nelegální polovojské jednotky Garda Štajerska

v září 2018. Šiško si většinu trestu odpýkal v měsících před soudem.

Garda Štajerska respektive Garda Slovinska stále existuje, přičemž za povšimnutí stojí skutečnost, že platforma přitahuje i starší ročníky. Jedním z motorů organizace je antiimigrační agenda, kterou však postupem času převzal i hlavní proud ve Slovinsku.

Pokud je možno soudit, stát, policie ani Pomocná policie s Gardou Slovinska oficiálně nespolupracuje, ačkoli nelze vyloučit, že někteří jednotlivci mohou být členy obou platforem.

Závěr

Institut Pomocné policie ve Slovinsku se opírá se o jasný právní rámec a relativně podrobně upravené postupy výběru, výcviku i odměňování. Díky tomu Policie ve Slovinsku disponuje zdrojem sil k posílení kapacit během mimořádných situací, ale zároveň rozvíjí partnerský vztah mezi státem a veřejností v oblasti bezpečnosti.

Pomocná policie tak potvrzuje, že koncept „bezpečnosti jako sdílené odpovědnosti“ není jen teoretickým principem, ale konkrétním a funkčním nástrojem moderního bezpečnostního řízení.

**POČTY
REZERVISTŮ/DOBROVOLNÍKŮ
A POČET JEJICH NASAZENÍ
(VÝZEV). PRO ROK 2022
SE JEDNÁ O ÚSEK
OD LEDNA DO KONCE ZÁŘÍ.**

doc. Mgr. Oldřich KRULÍK, Ph.D.
AMBIS, Vysoká škola

Mgr. Petr KLÍMA, MPA
Odbor prevence kriminality
Ministerstva vnitra České republiky;
AMBIS, Vysoká škola

Použitá zdroje:

Andrej Šiško želi Štajersko vardo predstaviti predsedniku Borutu Pahorju in jo ponuja vojski in policiji kot pomoč – pomožno silo za varovanje južne meje. Top News, 26. IX. 2019. <http://topnews.si/2019/09/26/ekskluzivni-posnetek-andrej-sisko-zeli-stajersko-vardo-predstaviti-predsedniku-borutu-pahorju-in-jo-ponuja-vojski-in-policiji-kot-pomoc-pomozno-silo-za-varovanje-juzne-meje-ekskluzivno-objavljaj/>

DERNOV3EK, Igor. Nekdanjih policistov zaradi nizkih plačin slabih razmer ne mika vrnitev na delo. Dnevnik, 21. I. 2016. <https://www.dnevnik.si/novice/slovenija/nekdanjih-policistov-zaradi-nizkih-plac-in-slabih-razmer-ne-mika-vrnitev-na-delo-2361017/>

Javni razpis za kandidate za pomožne policiste. Policija; Republika Slovenija; Ministrstvo za notranje zadeve, 3. I. 2023. <https://www.policija.si/o-slovenski-policiji/zaposlitve/javni-razpis-za-kandidate-za-pomozne-policiste-objavljen-3-1-2023>

KRULÍK, Oldřich. Migrační vlna jako příležitost pro soukromé bezpečnostní služby ve Slovinsku. Security magazin (recenzovaná Příloha Focus), 2016, č. 3 (květen-červen), s. 57 až 58.

Na razpis za pomožne policiste se lahko prijavite vsi, ki ste stari od 18 do 60 let. 24 UR, 3. X. 2016. <https://www.24ur.com/novice/slovenija/na-razpis-za-pomozne-policiste-se-lahko-prijavite-vsi-ki-ste-stari-od-18-do-60-let.html>

Nova obtožnica za Šiška, razžalil naj bi policista. Slovenske novice, 26. II. 2019. <https://www.slovenskenovice.si/kronika/doma/nova-obtoznica-za-siska-razzalil-naj-bi-policista/>

Organisation and Work of the Police Act (ZODPol). Policija; Republika Slovenija; Ministrstvo za notranje zadeve. <https://www.policija.si/images/stories/Legislation/pdf/OrganisationAndWorkOfThePolice-Act.pdf>

Retired Police Officers May Now Join Auxiliary Police. Policija; Republika Slovenija; Ministrstvo za notranje zadeve,

13. XI. 2015. <https://www.policija.si/eng/newsroom/news-archive/95546-retired-police-officers-may-now-join-auxiliary-police-2015>

S 1. oktobrom za tri plačne razrede višja osnovna plača za pomožne policiste. Tax-Fin-Lex, 20. VIII. 2020. <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Novica/17504>

Slovenian Backs Ban on Paramilitary Groups after Militia Patrol Border. Euronews, 26. XI. 2019. <https://www.euronews.com/2019/11/26/slovenian-backs-ban-on-paramilitary-groups-after-militia-patrol-border>

Slovenian Paramilitary Camp Set Up Near Border with Croatia. N1, 10. VIII. 2019. <https://n1info.hr/english/news/a425610-Daily-Slovenian-paramilitary-camp-set-up-near-border-with-Croatia/>

Slovenian Police Disarm Members of Štajerska Guard. N1, 24. XI. 2019. <https://n1info.hr/english/news/a-462452-Slovenian-police-disarm-members-of-Stajerska-Guard/>

Slovenian Police. Policija; Republika Slovenija; Ministrstvo za notranje zadeve. https://www.policija.si/images/stories/Publications/Book_The_Slovenian_Police.pdf

Šiško se hvali, da je Štajerska varda blokirala policijsko postajo v Slovenski Bistrici. Reporter, 19. V. 2020.

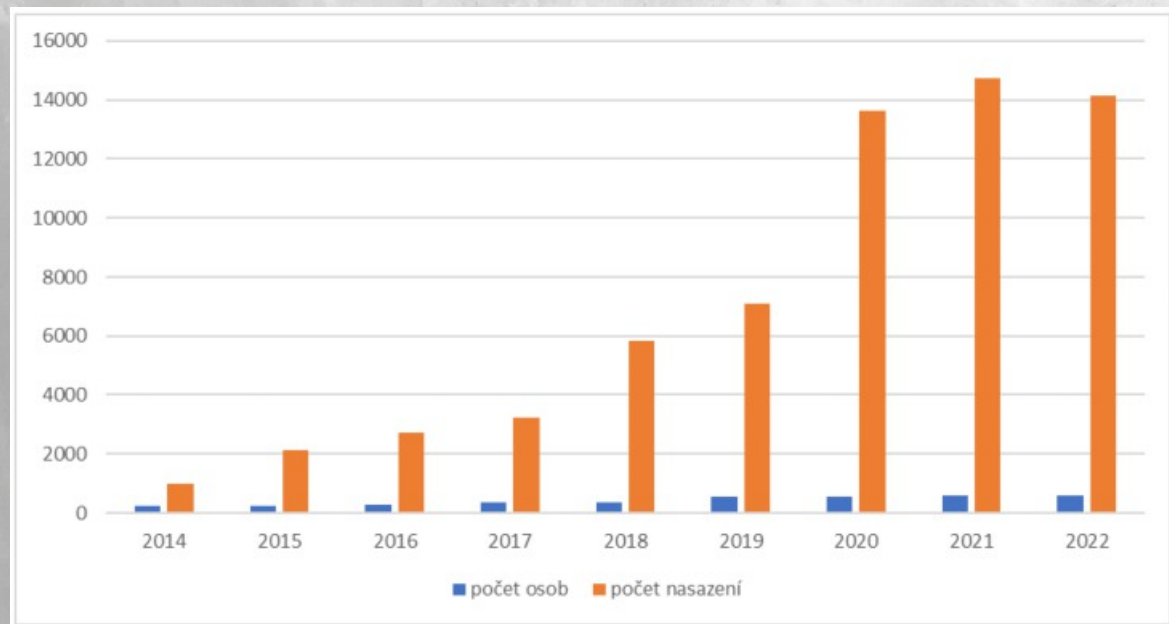
<https://reporter.si/clanek/slovenija/sisko-se-hvali-da-so-njegovi-vardisti-blokirali-policijsko-postajo-v-slovenski-bistrici-779648>

Traže ilegálne migrante: Slovenska policija razoružala pripadnike Štajerske straže. Danas, 23. XI. 2019. <https://net.hr/danas/svijet/traze-ilegalne-migrante-slovenska-policija-razoruzala-pripadnik-e-stajerske-straže-e449fe9c-b9f2-11ec-a5f5-0242ac12005e>

Uredba o pomožni policiji. Pravno-informacijski sistem Republike Slovenije, 4. VI. 2022. <https://pisrs.si/pregledPredpisa?id=URED8455>

Vključite se v pomožno policijo. Policija; Republika Slovenija; Ministrstvo za notranje zadeve. <https://www.policija.si/o-slovenski-policiji/zaposlitve/vkljucite-se-v-pomozno-policijo>

Vprašanja: Pomožna policija. Policija; Republika Slovenija; Ministrstvo za notranje zadeve. <https://www.policija.si/medijsko-sredisce/pogosta-vprasanja/vprasanja-pomozna-policija>

KOMPLEXNÍ ŘEŠENÍ NÁSILÍ VE SPOLEČNOSTI MINISTERSTVO VNITRA PŘEDSTAVILO VLÁDNÍ PROGRAM BEZPEČNÉ DĚTSTVÍ

Včasné rozpoznání rizikových situací, podpora dětí a rodin, posílení krizových služeb, centra duševního zdraví v každém kraji nebo revize školních vzdělávacích programů. Vláda projedná program Bezpečné dětství: Cesta k prevenci násilí ve společnosti.

Ministr vnitra Vít Rakušan spolu se zmocněnkyní vlády pro lidská práva Klárou Šimáčkovou Laurenčíkovou a zástupci dalších resortů představili dnes, 2. června 2025 nový vládní program Bezpečné dětství. Tento komplexní soubor opatření, který bude vláda projednávat tuto středu, má za cíl systematicky předcházet násilí na dětech a účinně reagovat na jeho výskyt.

Smyslem programu je zmírnění negativního trendu, kdy více než třetina dětí v Česku zažije do 18 let dvě a více negativních zkušeností v podobě násilí, zanedbávání nebo rozpadu rodiny. Roste také počet dětí, které se samy dopouštějí násilné trestné činnosti, a přibývá případů dětských sebevražd. Dopady domácího násilí navíc stojí veřejné rozpočty více než 14 miliard korun ročně.

„Program Bezpečné dětství je investicí do bezpečnější společnosti. Násilí, zanedbávání a psychické trauma si děti nesou do dospělosti a stát pak musí řešit důsledky v podobě závislostí, trestné činnosti nebo duševních poruch. Tento program míří ke kořenům problému a zaměřuje se na prevenci už od raného dětství,“ uvedl ministr vnitra V. Rakušan.

Klíčová data a čísla:

- 37 % české populace zažije do 18 let dvě a více negativních zkušeností (násilí, zanedbávání, rozpad rodiny),
- 30 % žen a 13 % mužů má zkušenost s domácím násilím,
- 26% nárůst dětí stíhaných za násilnou kriminalitu (2019: 920 dětí → 2024: 1159 dětí),
- 23% nárůst trestných činů páchaných dětmi (2019: 589 skutků → 2024: 724 skutků),
- sebevraždy jsou druhou nejčastější příčinou úmrtí mladých lidí do 24 let. V roce 2023 ukončilo život sebevraždou 24 dětí, ale v roce 2024 to bylo už 35 dětí, což je cca 40% nárůst.

Program se zaměřuje na včasné rozpoznání rizikových situací a podporu dětí i rodin v průběhu celého vývoje dítěte. Opatření zahrnují například distribuci

informačních materiálů pro rodiče v porodnicích a pediatrických ordinacích, revizi školních vzdělávacích programů s důrazem na práci s emocemi, posílení školní psychologické péče nebo vznik mobilních týmů duševního zdraví pro školy.

Součástí je také posílení krizových služeb – Linka bezpečí má fungovat non-stop, v každém kraji vznikne centrum duševního zdraví pro děti a dětské advokační centrum. Stát počítá i s podporou programů pro osoby, které se násilí dopouštějí. Program Bezpečné dětství zavede také systém koordinátorů v krajích a obcích a bude klást důraz na propojení různých institucí – škol, zdravotnictví, sociálních služeb i policie, aby se předešlo opakovanému zatěžování dětí traumatizujícími výslechy a postupy.

Návrh počítá s tím, že celková podpora programu postupně vzroste z 304 milionů korun v roce 2026 na 643,5 milionu v roce 2028. Investice se nicméně společnosti vrátí, každá koruna investovaná do prevence ušetří až šest korun na nákladech spojených s léčbou obětí, policií a soudními procesy.

zdroj

Spolehlivá a okamžitá komunikace je základním pilířem úspěšného fungování bezpečnostních služeb. Dispečeri, zásahové jednotky, pracovníci ostražky i technici facility managementu potřebují mít jistotu, že jejich zpráva dorazí okamžitě a k těm správným lidem – bez ohledu na vzdálenost, infrastrukturu nebo typ zařízení, které používají.

Tradiční analogové či digitální radiostanice mají v praxi své limity: omezený dosah, náročnou správu infrastruktury a obtížnou integraci s moderními technologiemi. Řešení přináší služba Motorola WAVE, což je moderní cloudová služba, která propojuje jednoduchost klasických vysílaček s výhodami mobilních sítí a internetu bez potřeby budovat vlastní rádiovou infrastrukturu.

Motorola WAVE otevírá bezpečnostním firmám cestu k efektivnější komunikaci.

Propojte svět radiostanic s mobilními zařízeními

Motorola WAVE je profesionální služba typu Push-to-Talk (PTT), která funguje prostřednictvím mobilních sítí LTE/5G nebo Wi-Fi. Push-to-Talk (PTT = zmáčknutí a mluví) je způsob komunikace, který využívají profesionální radiostanice značky Motorola. Umožňuje okamžitou hlasovou i textovou komunikaci mezi členy týmu – bez omezení dosahu.

Zatímco klasické vysílačky jsou často vázány na konkrétní síť a infrastrukturu, WAVE funguje v cloudu. To znamená, že bezpečnostní agentura nepotřebuje budovat ani spravovat vlastní rádiovou síť. Každý uživatel se jednoduše přihlásí prostřednictvím aplikace v chytrém telefonu, počítači nebo dedikovaném zařízení, a okamžitě je součástí týmu.

Klíčovým přínosem je tedy propojení světa radiostanic a mobilních zařízení. Týmy tak mohou komunikovat napříč technologiemi: ostražka s radiostanicí si může vyměnit informace s dispečerem na PC nebo s kolegou v terénu, který používá pouze mobilní telefon.

Co WAVE PTX nabízí?

- Speciální LTE radiostanice Motorola** - Odolná zařízení s profesionální PTT komunikací a pokrytím napříč Evropou.
- Mobilní aplikace pro Android/iOS** - Promění chytrý telefon nebo tablet v plnohodnotnou vysílačku. Navíc umožňuje posílat zprávy, polohu, fotografie a videa.
- Webové dispečerské rozhraní** - Přehledná správa uživatelů, skupin, historie komunikace, GPS sledování a přidělování úkolů z jakéhokoliv PC.

MOTOROLA WAVE MODERNÍ KOMUNIKACE PRO BEZPEČNOSTNÍ SLOŽKY A KOMERČNÍ SEKTOR

Praktické scénáře využití

- Ostražka obchodního center** - Bezpečnostní pracovníci mohou komunikovat mezi sebou i s centrálou. Dispečer sleduje polohu členů a v případě incidentu okamžitě koordinuje zásah.
- Facility management a technické služby** - Týmy údržby a techniků napříč různými lokalitami se spojí prostřednictvím jediné platformy. Koordinace zásahů i dokumentace úkolů je díky WAVE rychlejší a přehlednější.
- Logistika a přeprava cenností** - WAVE umožňuje stálé spojení mezi posádkami vozidel a dispečinkem, včetně možnosti okamžitě sdílet polohu a hlášení.

Výhody pro bezpečnostní firmy

- Okamžitá komunikace** (Push-to-Talk) - Jedním stiskem tlačítka lze předat zprávu celému týmu nebo vybrané skupině.
- Neomezený dosah** - Komunikace není limitována vzdáleností – uživatelé se mohou nacházet v různých městech i zemích.
- Bezpečnost přenosu** - Všechny hovory a data jsou šifrovány, což chrání citlivé informace klientů.

Zkušenosti z praxe

Jedna z českých bezpečnostních agentur nasadila službu Motorola WAVE pro více než 200 pracovníků v ostražce a zásahových týmech. Dispečeré oceňují možnost komunikovat nejen s pracovníky v terénu, ale i s vedením, které je připojeno přes notebooky. Díky integraci s mobilními telefony bylo možné snížit dobu reakce na incidenty o více než 30 % a zároveň zjednodušit evidenci činností.

- Multiplatformní přístup** - Možnost připojit se přes smartphone, tablet, počítač nebo klasickou radiostanici.
- Přehled o týmu** - Dispečer vidí, kdo je dostupný, kde se nachází a jak reaguje.
- Flexibilita a škálovatelnost** - Snadné přidání uživatelů na krátkodobé projekty (např. sportovní akce, festivaly).
- Nízké investice** - Díky cloudové architektuře odpadá nutnost budování vlastní rádiové infrastruktury.

Jaké jsou tedy hlavní benefity Motorola WAVE?

- Jednotná platforma pro komunikaci napříč technologiemi.
- Neomezený dosah přes LTE/5G a Wi-Fi.
- Šifrovaná komunikace a vysoká úroveň zabezpečení.
- Možnost rychlého nasazení bez nákladné infrastruktury.
- Flexibilita při rozšiřování týmu.

Jaroslav Janda
vedoucí obchodního oddělení
KOMS Mělník a.s.

Dodavatel
KOMS Mělník a.s.
Tel.: 605 252 835
Tel.: 605 141 862
koms@koms.cz
www.koms.cz

Budoucnost komunikace

Bezpečnostní trh se dynamicky mění – roste důraz na rychlost zásahů, digitální bezpečnost a efektivitu provozu. Motorola WAVE představuje moderní nástroj, který pomáhá firmám reagovat na tyto výzvy.

Díky propojení radiostanic, mobilních zařízení a cloudu vytváří jednotné komunikační prostředí, které zvyšuje bezpečnost, efektivitu a konkurenceschopnost firem.

MODERNÍ TECHNOLOGIE ŠETŘÍ ČAS, PENÍZE I STAROSTI

S příchodem nového roku nastává pro mnoho firem období strategického plánování a rozpočtování klíčových investic. Namísto odkládání důležitých rozhodnutí se nabízí možnost, která má okamžitý i dlouhodobý dopad – modernizace bezpečnostních technologií.

V době, kdy hraje klíčovou roli spolehlivost, digitalizace a prediktivní údržba, jsou právě bezpečnostní systémy investicí, jež se firmám vrací hned několikrát.

Bezpečnost jako investice, ne výdaj

Zabezpečení objektů a areálů bývá často vnímáno jako nutný provozní náklad. Realita je však jiná. Moderní bezpečnostní technologie dokáží významně snížit provozní náklady, zefektivnit procesy a zvýšit ochranu osob i majetku.

Investice do kvalitního systému se tak promítá do reálných úspor – ať už díky nižším nárokům na fyzickou ostrahu, nižšímu počtu incidentů, nebo díky přehledným datům, která umožňují reagovat dříve, než k problému vůbec dojde.

„Bezpečnostní technologie už dávno nejsou jen o kamerách. Jsou o propojení, automatizaci a schopnosti vyhodnocovat situace v reálném čase,“ říká Lukáš Převrátíl, ředitel dohledového centra M2C Space. „Díky vzdálenému dohledu a pokročilé videoanalitice dokážeme detekovat neobvyklé chování, vyhodnotit rizika a reagovat během vteřin. To je rozdíl mezi tradičním a moderním pojetím bezpečnosti.“

Moderní zabezpečení – komplexní balíček služeb

Společnost M2C patří dlouhodobě k lídrům v oblasti integrovaného facility

managementu. Její technologická divize M2C Innovis přináší komplexní řešení – od návrhu a instalace až po vzdálený dohled a správu zařízení.

V bezpečnostním portfoliu M2C tak najdete například:

- **Kamerové systémy (CCTV)** s vysokým rozlišením a inteligentní videoanalytikou, schopnou rozpoznávat pohyb, překročení zóny, SPZ nebo podezřelé chování.
- **Zabezpečovací a přístupové systémy (EZS, PZTS)**, které umožňují efektivní kontrolu vstupů, chrání perimetr a dokáží reagovat na pokus o neoprávněný vstup.
- **Vzdálený dohled M2C Space**, dohledové centrum, které spojuje technologie v jeden inteligentní celek a zajišťuje nepřetržitý dohled nad objekty.
- **IoT čidla a senzory**, jež sledují teplotu, vlhkost, úniky vody, kouř či vibrace a automaticky vyhodnocují rizika v reálném čase.
- **Tlačítka tichého alarmu** a další prvky pro ochranu zaměstnanců v ohrožení.

Nejen nové systémy, ale i revize stávajících

Rychlý vývoj technologií přináší nové možnosti – zároveň však zkracuje životní cyklus starších zařízení. To, co bylo před pěti lety považováno za špičkové řešení, může dnes představovat bezpečnostní slabinu a brzdit vaši efektivitu v novém roce.

Investice do bezpečnosti tak neznamená jen pořízení nových zařízení, ale i revizi, modernizaci a optimalizaci těch současných.

Zastaralé kamery, nedostatečné připojení, chybějící zálohování nebo nemožnost vzdáleného přístupu – to vše jsou časté nedostatky, které ohrožují nejen majetek, ale i reputaci firmy. Moderní systémy přitom nabízejí vysokou kompatibilitu, snadné rozšíření a okamžitou návratnost díky efektivnější správě.

Přínosy moderního zabezpečení

- **Úspora nákladů** – méně fyzických zásahů, automatizace a prediktivní reakce
- **Kvalitnější obraz** – vyšší rozlišení pro jasné důkazy a přesnější identifikaci osob
- **Propojení s M2C Space** – 24/7 monitoring a okamžitá reakce dohledového centra
- **Pokročilá videoanalytika** – prvky AI pro rozpoznání rizik dříve, než nastanou
- **Citlivější senzory** – detekce úniků, vibrací, teplot či vlhkosti pomocí IoT zařízení
- **Vyšší bezpečnost dat** – moderní šifrování a kontrola přístupových práv

Získejte audit zdarma a naplánujte investice pro rok 2026

V rámci akce pro nové investice nabízí M2C firmám bezplatný audit bezpečnostních technologií k novým objednávkám. Jeho cílem je vyhodnotit aktuální stav zabezpečení, identifikovat slabá místa a navrhnout efektivní kroky k jejich odstranění v rámci vašeho nového ročního rozpočtu.

Audit je určen jak pro společnosti, které chtějí rozšířit své stávající systémy, tak pro ty, které plánují jejich obnovu nebo digitalizaci.

Vojtěch Voldán

Product & PR Marketing Manager
spol. M2C

M2C

**INVESTUJTE SVŮJ
ZBYLÝ BUDGET
TEĎ V Q4
A ZAŽIJTE
KVALITNÍ BEZPEČÍ
V ROCE 2026**

JAK NA PRVNÍ POMOC KURZY A ŠKOLENÍ S MPIK SLUŽBY S.R.O.

Nová doporučení pro resuscitaci a související problematika poskytování první pomoci byly publikovány na stránkách Evropské resuscitační rady ke dni 25. října 2025. Zde se budeme snažit vám tyto zásadní změny a doporučení představit, není třeba se složitě vypisovat o tématech, když to za nás udělali odborníci nejpovolanější. Proto jsme si dovolili část textu převzít od jiných autorů a doplnit ji o naše zkušenosti.

Zmíníme hlavně body, které lze aplikovat v odborné přípravě. Stále platí, že kdo je vhodně a pravidelně připravován na podobné situace, zvládá postupy související s poskytováním první pomoci s mnohem větší efektivitou.

V našich kurzech dbáme především na možnost reálného nácviku s kvalitními modely pro nepřímou srdeční masáž a s modely pro simulaci krvácení a stavění krvácení přímým tlakem v ráně. Dbáme na nácvik aplikace zaškrcovaadel a hemostatických přípravků, provádění vypuzování cizího tělesa z dýchacích cest, procvičování různých hmatů a nácvik polohování a manipulace se zraněnou, bezvládnou osobou – jak zaklonit hlavu v zájmu průchodnosti dýchacích cest, jak a kdy sundávat příbly motorkářů, jak manipulovat s končetinou při podezření na zlomeninu, jak vyšetřit hrudník v relativně bezpečné zóně a jak v nebezpečné zóně apod.

Kurzy první pomoci a doporučení ERR

Kurzy první pomoci by měly být obecně dostupné, zaměřené na rovný přístup v poskytování i dostupnosti první pomoci, obsahově upravené podle konkrétních potřeb školených osob. Součástí kurzů by měla být informace o právních aspektech první pomoci. Kurzy by měly poskytovat i psychologickou podporu, která by pomohla překonat strach a stres spojený s poskytováním první pomoci, vypořádat se s pojmy jako zamrznutí, selhání, obava z neznámého a podobně. Kurzy by měly vést účastníky k systematickému přístupu podle schématu ABCDE.

Všechna pracoviště, vozidla a další inkriminovaná místa by měla být vybavena jasně označenými a dobře dostupnými lékárníčkami s prostředky první pomoci – jejich obsah by měl být upraven podle konkrétních rizik a znalostí, pravidelně kontrolován a doplňován o moderní prostředky. Při kontrolách se bohužel stále setkáváme s velmi zastaralým zdravotnickým materiálem.

Postupy při poskytování první pomoci

Zotavovací poloha

Zotavovací poloha, dříve známá jako stabilizovaná poloha, je vhodná pro osoby s poruchou vědomí, pokud nesplňují podmínky pro zahájení neodkladné resuscitace a pokud nejde o trauma.

Resuscitace

Důležitou zprávou je, že postupy pro základní a rozšířenou resuscitaci se nijak zásadně nemění, byť řada doporučení je formulována přehledněji, přesněji nebo alespoň „jinými slovy“. Klíčové zásady jsou v každé kapitole zpracovány do přehledných kruhových diagramů.

Tomu se poněkud vymyká nový zápis frekvencí, kdy je „zastaralé“ xxx/min nahrazeno výrazem xxx min-1 (např. „frekvence kompresí 100-120 min-1“). Zda ale zrovna takhle změna přispěje k lepší srozumitelnosti GL2025, tím si nejsme tak úplně jisti.

Přehled hlavních změn a novinek ve vybraných kapitolách

Základní resuscitace dospělých (BLS)

Při vzniku bezvědomí má volání tísňové linky prioritu před zjišťováním stavu dýchání – je to v zájmu co největšího

zkrácení dojezdových časů záchranné služby k pacientovi, včasného podání odborné zdravotnické péče, včetně léků, a možnosti co nejrychlejšího využití přístrojového vybavení.

Poskytovatel má tak i rychlejší možnost konzultovat postupy pro záchranu ohrožené osoby přímo na místě události, čímž se minimalizuje riziko špatného postupu a zvyšuje se celková šance na účinnou pomoc zraněnému.

Pro laiky může být resuscitace traumatizující zkušeností. Je proto doporučeno nabídnout jim vhodnou psychologickou podporu, pravidelný nácvik KPR s vhodnými pomůckami, návodná jsou i reálná videa ze zásahů.

U oběžných pacientů je doporučeno provádět standardní resuscitaci.

Resuscitace se zvýšenou polohou hlavy se obecně nedoporučuje.

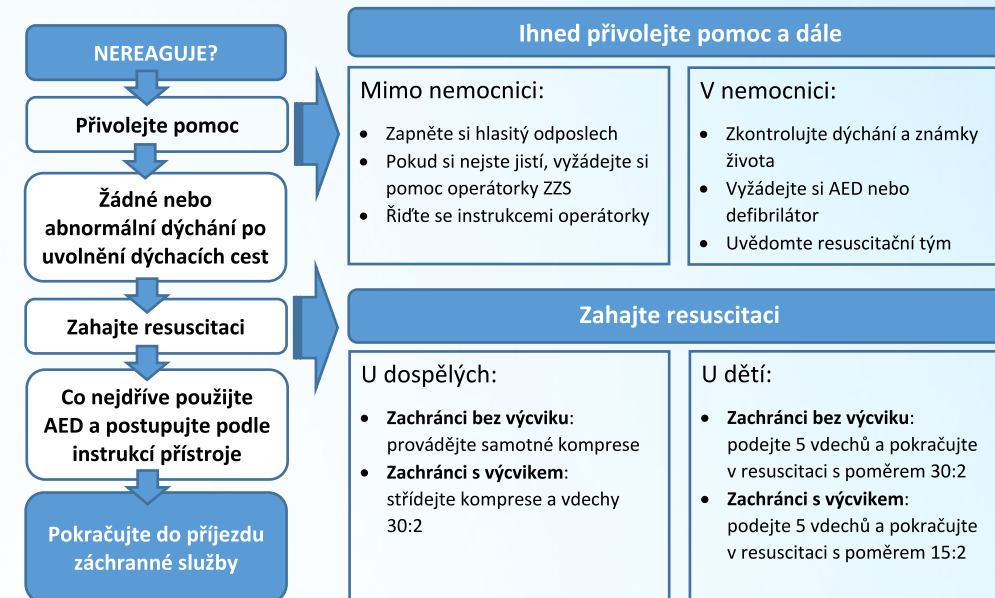
Při nácviku KPR je vhodné zaměřit se více na děti a ženy – z odborných studií totiž vyplývá, že zde dělají poskytovatelé PP více chyb, zřejmě z důvodu strachu z ublížení malému dětskému tělíčku a ostychu při pohledu na nahý ženský hrudník. Doporučuje se proto použít figuríny malých dětí, kojenců, a figuríny s reálným ženským hrudníkem.

Při poskytnutí dýchání za pomoci samorozpínacího vaku je nutné pečlivě dbát na utěsnění masky a udržení průchodnosti dýchacích cest; dva zachránci mo-

Základní resuscitace – univerzální algoritmus

Podle ERC Guidelines 2025

www.zachrannaslužba.cz

Zdroj: European Resuscitation Council Guidelines 2025 Adult Basic Life Support. Smyth, Michael A. et al. Resuscitation, Volume 215, 110771

hou použít dvouruční techniku držení masky.

Určité redukce, resp. větší restrukturalizace doznala kapitola „První pomoc“, která nově obsahuje kromě obecného postupu při poskytování pomoci osobám s poruchou vědomí zejména vybraná doporučení týkající se kritických stavů, bezprostředně ohrožujících život, jako jsou:

- **kritická onemocnění:** anafylaktický šok, dušení, astma, bolest na hrudi, hypoglykemie, předávkování opíaty, cévní mozková příhoda, sebevražedné myšlenky;
- **kritické úrazy:** úraz krční páteře, život ohrožující krvácení, perforující nitrohruční poranění, otřes mozku, amputace;
- **kritické situace v přírodě:** tonutí, hypotermie, uštknutí zmijí aj.

Řada pokynů týkajících se první pomoci u méně závažných stavů je zde naopak vypuštěna.

Součástí doporučení u některých stavů je nově také využití pulzní oxymetrie v rámci první pomoci. Z doby Covidu 19 disponuje pulzními oxymetry velká část obyvatel, důležité je v tomto případě přihlídnout k tomu, jak přesné měření daný typ přístroje zajišťuje.

Oxymetr a hodnoty saturace kyslíkem

Saturace kyslíkem neboli nasycenost krve kyslíkem se označuje jako SpO₂ a udává se v procentech. U zdravého člověka se hodnoty pohybují mezi 95–99 %, u seniorů se za normální hodnotu považuje 94 %.

Jakmile hladina klesne na hodnotu 90–94 %, je potřeba být obezřetný a okysličení krve pečlivě sledovat. Příznakem nízké saturace je v tomto rozmezí zvýšená frekvence srdečního tepu a dýchání.

V případě poklesu hodnoty pod 90 % je na místě zavolat záchrannou službu. Příznaky se v tomto případě podobají stavu lehké opilosti (zlepšená nálada, lehká euforie). Při poklesu hodnoty pod 80 % už jde o kritický stav a příznaky připomínají spíše těžkou opilost (úzkost, slabost, zvracení).

Zastavení život ohrožujícího krvácení

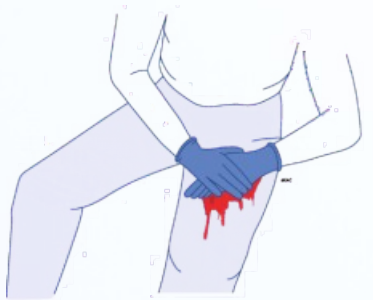
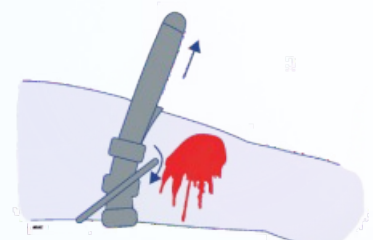
Mezi zajímavé kapitoly patří doporučení k řešení masivního krvácení. Zaškrcovaldo označované jako turniket (CAT: combat application tourniquet) už nově nepatří mezi prostředky používané výhradně speciálně vyškolenými záchranci, lékaři nebo mediky. Tento typ zaškrcovalda už může být standardní součástí vybavení lékárníček a zdravotnických batohů a může nahradit gumové zaškrcovaldo. Samozřejmě platí doporučení používat ho v souladu s návodem k použití a procvičovat se v nakládání s ním.

Doporučený postup při zastavení život ohrožujícího krvácení dle ERR:

- aplikujte tlak rukou přímo na ránu (použijte ochranné rukavice);
- aplikujte běžný nebo hemostyptický obvaz přímo do rány a poté ránu obvažte pevným obvazem;
- jakmile je krvácení pod kontrolou, aplikujte tlakový obvaz.

Pro zastavení masivního krvácení, které není možné zastavit pouhým tlakem na ránu, aplikujte turniket CAT. Zapište čas aplikace.

Zde hraje situaci do karet i novela zákona o zbraních a střelivu, která vejde

v platnost k 1. lednu 2026, kdy se bude nově provádět výcvik s dlouhou kulovou a dlouhou brokovou zbraní – bude tedy používáno střelivo s mnohem větším potenciálem nebezpečnosti v případě střelného poranění. Souvisí s tím i

využití těchto zbraní ve výbavě obecních a městských policí – společnost hrubne, bezpečnostní situace se mění. Lze tudíž reálně předpokládat, že turnikety budou běžnou součástí osobních lékárníček – takzvaných IFAK (Individuál First Aid Kit).

V úvahu je třeba vzít i narůstající trend používání elektrokol a s tím spojených úrazů. Mezi nejčastější patří úrazy hlavy (v důsledku pádů na hlavu), zlomeniny kostí, včetně otevřených zlomenin, perforace kůže a s tím spojené krvácení.

Otevřená rána hrudníku

Postup při ošetření otevřené rány hrudníku:

- otevřenou ránu hrudního koše nezačrývejte, zachovejte volnou komunikaci s okolím;
- ránu neobvazujte;
- případné krvácení zastavte přímým tlakem na krvácející místo;
- pokud máte potřebný výcvik, použijte specializovaná hrudní krytí zajišťující volný průchod vzduchu z hrudníku;
- sledujte ránu, aby nedošlo k zablokování ventilu hrudní chlopně krevní sraženinou.

Bolest na hrudi

Postup u osoby s podezřením na kardiální původ bolesti:

- ponechte postiženého sedět nebo ležet v pohodlné pozici;
- pokud u postiženého není známá alergie, podejte mu ještě před příjezdem zdravotnické pomoci 150–500 mg kyseliny acetylsalicylové (Aspirin, Acylpyrin apod.);
- pokud je to u postiženého doporučeno, podejte nitroglycerin (spray nebo tabletku);
- zůstaňte s postiženým až do příjezdu zdravotnické záchranné služby.

Hypoglykemie

V případě nečekané poruchy vědomí

nebo chování je třeba vzít v úvahu možnost hypoglykemie osoby s diabetem.

Postup při hypoglykémii:

- pokud je postižený schopen polykat, podejte mu 15–20 g cukru, nejlépe ve formě k tomu určené glukózové tablety nebo gelu;
- pokud je k dispozici glukometr, proveďte měření a poskytněte cukr při hodnotě menší, než 4,0 mmol/l;
- po podání cukru měření s odstupem opakujte;
- pokud není k dispozici čistá glukóza, podejte sladkou tyčinku, bonbón, ovocnou šťávu nebo slazený nápoj, ideálně formou pitka;
- pokud se situace do 15 minut nezlepší, opakujte podání;
- pokud má postižený k dispozici autoinjektor s glukagonem, je možné ho aplikovat do vnější strany stehna (některé dávkovače jsou určeny pro intranasální podání);
- pokud se situace nelepší nebo pokud postižený nereaguje, nepodávejte cukr, ale volejte tísňovou linku.
- pokud do 5–10 minut po podání cukru dojde ke zlepšení stavu, poskytněte postiženému ještě lehkou svačinku.

Předávkování opíaty

Podezření na intoxikaci opíaty existuje u osob, které mají poruchu vědomí, dýchají pomalu nebo nepravdělně, případně mají špendlíkovitě stažené zornice.

Při podezření na intoxikaci opíaty postupujte podle ABCDE:

- pokud je postižený v bezvědomí a nedýchá normálně, přivolejte pomoc a zahajte resuscitaci;
- pokud dýchá normálně, otočte jej do zotavovací (stabilizované) polohy a trvale monitorujte;
- zvažte podání naloxonu intranasálně nebo intramuskulárně autoinjektorem, případně dávku opakujte podle návodu k použití konkrétního přípravku – toto se však teprve bude uvádět do praxe, zatím jsou tyto prostředky vázány na lékařský předpis.

Cévní mozková příhoda (mrtvice)

Pro včasné rozpoznání mrtvice a přivolání pomoci použijte vhodnou standardní metodiku (např. FAST). Podání kyslíku je doporučeno pouze při známkách hypoxie (promodrání, rychlé dýchání). Kyslík by měl být podáván pouze záchráncem, který k tomu byl vycvičen.

Sebevražedné myšlenky

Postup v případě záchrany člověka po

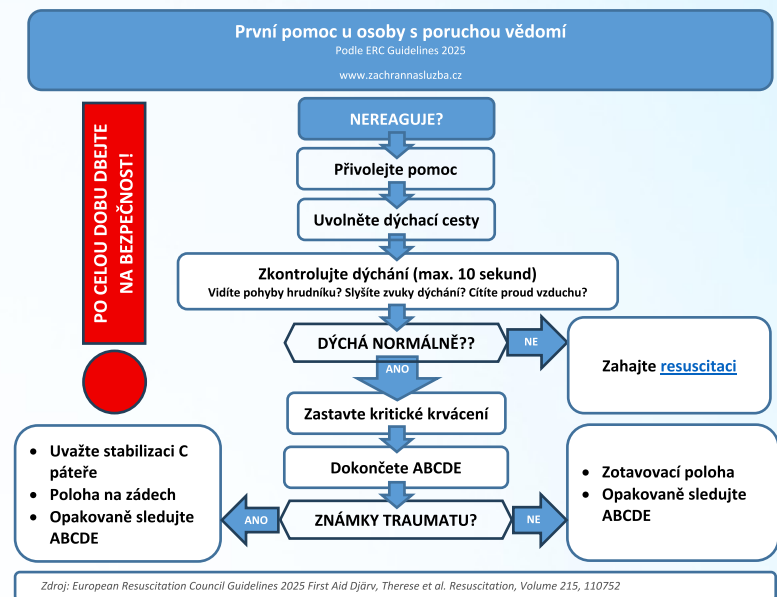
mýšlejšího na sebevraždu:

- dotyčného oslovte, zeptejte se ho, jak se cítí, co se mu děje;
- zeptejte se, zda má myšlenky na sebevraždu, proč, případně kdy a jak ji uvažuje provést;
- ujistěte dotyčného, že rozumíte tomu, proč má pocity frustrace;
- pokud má dotyčná osoba skutečně konkrétní sebevražedné myšlenky, sdělte jí, že ji zajistíte pomoc, a informujte tísňovou linku.

První pomoc u závažných úrazů

Podezření na úraz krční páteře je u osob, které prodělaly pád z výšky, byly zachyceny strojem, účastnily se dopravní nehody nebo utrpěly úraz při sportu:

- pokud je dotyčný při vědomí, snažte se minimalizovat pohyb jeho krční páteře tím, že mu pomůžete zaujmout pozici, která je pro něj komfortní a současně je stabilní;
- nikdy ho nenuťte zaujmout jakoukoli polohu proti jeho aktivní vůli;
- u osoby v bezvědomí si klekněte za její hlavu a sevřením rukama, případně fixací rukou záchránce v oblasti trapézů a sevřením hlavy postiženého předloktím záchránce stabilizujte krční páteř v neutrální pozici;
- v případě potřeby uvolnění dýchacích cest použijte přednostně techniku předsunutí čelisti;
- pokud je osoba v bezvědomí a leží na břiše, přesvědčte se, že spolehlivě dýchá, a pokud ano, zafixujte její hlavu ve stabilní pozici;
- pokud je to nutné pro uvolnění dýchacích cest, přivolejte pomoc a otočte postiženého na záda tak, aby se celé tělo včetně hlavy otáčelo jako jeden celek, přičemž hlava by měla zůstat po celou dobu co nejvíce v neutrální pozici;

- záchránci se speciálním výcvikem mohou použít pro imobilizaci krční páteře specifický protokol.

Zajištění tepelného komfortu

To je důležité při jakémkoli zranění, kdy se postižený ocitne na zemi:

- použijte izotermickou fólii, přikryjte postiženého dekou nebo oblečením, nezapomeňte na hlavu;
- k ochraně před větrem použijte vhodnou zástěnu nebo postiženého dopravte do zástěny (pokud to jeho zdravotní stav a možnosti dovolují);
- pokud má postižený mokré oblečení, svlékněte ho a nahraďte suchým;
- izolujte postiženého od země, podložte ho vhodnou izolující podložkou;
- v prostředí, kde hypotermie (tělesná teplota nižší než 35,0 °C) hrozí častěji, implementujte cílená opatření na zmírnění rizika a účinné poskytnutí první pomoci neprodleně.

Jiří Feix
Bc. Michal Převorovský
za tým instruktorů Mpik služby s.r.o.

Informační zdroje:
www.ceskaresuscitacnirada.cz
www.modrahviezdazivota.cz
www.zdrsem.cz

II. MEZINÁRODNÍ KONFERENCE MĚSTSKÝCH POLICIÍ V ČESKÉM TĚŠÍNĚ

POSÍLENÍ SPOLUPRÁCE, NOVÉ TECHNOLOGIE A OCENĚNÍ OSOBNOSTÍ BEZPEČNOSTNÍCH SLOŽEK

Český Těšín se stal od 10. do 12. září dějištěm druhého ročníku Mezinárodní konference městských policíí, která proběhla v rámci vládního programu „Týden pro Digitální Česko“. Do města přijeli odborníci z České republiky, Slovenska i Polska, aby zde společně diskutovali o výzvách, které přináší moderní doba v oblasti bezpečnosti a fungování obecních a městských policíí.

Hlavními tématy byly:

- kybernetická bezpečnost a umělá inteligence,
- projekty Digitálního Česka,
- bezpečná škola a bezpečné město,
- využívání kamerových systémů a moderních technologií,
- sociální problematika a přeshraniční spolupráce,
- mezinárodní bezpečnostní situace a zvládání krizových událostí.

„Chceme otevřít diskusi o praktických zkušenostech z praxe, o prevenci kriminality i o tom, jak technologie pomáhají i přinášejí nová rizika. Velký důraz kládeme na přeshraniční spolupráci a na výměnu zkušeností mezi odborníky,“ uvedl ředitel Městské policie Český Těšín a organizátor konference Ing. Bc. Martin Látka, MBA.

Historický podpis memoranda

Jedním z vrcholů letošní konference bylo slavnostní podepsání Memoranda o spolupráci mezi městskými policiemi

České republiky, Slovenska a Unii Metropoli Polska. Tento dokument je označován za historický průlom – nikdy předtím neexistovala dohoda, která by zahrnovala systematickou výměnu zkušeností, společné vzdělávací aktivity, čerpání evropských dotací a sjednocování pravomocí.

„Je pro nás velkou ctí, že právě Český Těšín mohl hostit takto významnou událost. Naše město je symbolem propojení kultur i spolupráce přes hranice, proto věřím, že toto memorandum bude skutečným základem pro dlouhodobé partnerství a větší bezpečnost občanů

v celém regionu,“ uvedl starosta města Karel Kula.

Doprovodný program: Bezpečné město – bezpečná škola

Součástí konference byl i bohatý doprovodný program pro žáky a širokou veřejnost s názvem „Bezpečné město“. Děti se seznámily s činností a technikou Městské policie Český Těšín, Stražy Miejskiej Cieszyn, Policie ČR, Záchrané služby MSK, Armády ČR, Hasičského záchranného sboru MSK i Odboru prevence kriminality Ministerstva vnitra ČR.

Velký ohlas měl program psodůů a ukázky techniky. Součástí byl i projekt „Náhodný střelec“, který školáky naučil reagovat v krizových situacích. Značnou pozornost veřejnosti upoutalo odpodlední vyprošťování osob z havarovaného vozidla. Složky IZS předvedly názornou ukázkou a skvělý výkon.

Ocenění účastníků – vyzdvižení osobností a symbol prestiže

Velkou součástí konference bylo udělování ocenění. Ta byla předávána osobnostem, které se dlouhodobě zasazují o rozvoj městských a obecních policíí, podporu prevence kriminality a přeshraniční spolupráci. Vyznamenání byla udělována na několika úrovních – od národních profesních organizací až po mezinárodní instituce.

Mezi nejvýznamnější ocenění patřila Medaile za zásluhy I. třídy udělená Sdružením obecních a městských policíí ČR (SOMP ČR) – vůbec poprvé v historii ji obdržel strážník městské policie v ČR. Získali ji:

- Ing. Bc. Martin Látka, MBA – ředitel MP Český Těšín,
- Mgr. Artur Holubiczko – předseda Krajowej rady komendantów straży miejskich i gminnych RP,
- Ing. Slavomír Pavelčák, PhD.,LL.M – prezident Sdružení náčelníků obecních a městských policíí Slovenska.

Významnou mezinárodní váhu měla také ocenění udělená Krajową radou komendantów straży miejskich i gminnych RP – „Kříž za zásluhy“, jejich nejvyšší vyznamenání pro strážníky. Poprvé jej v roce 2024 v ČR obdržel Ing. Bc. Martin Látka, MBA. V roce 2025 pak následovali Bc. Martin Macháček, MBA, a Mgr. David Keller.

Ocenění se dostalo i starostovi Karlu Kulovi, který převzal „Diplom uznání zásluh“ a „Čestný odznak“ ZNOMP SR. Stejně vyznamenání získali i další představitelé městských policíí z Česka i Slovenska, včetně Mgr. Davida Kellera a Bc. Martina Macháčka.

Ministerstva vnitra ČR a SR navrhla cestou svých ředitelů odborů resortní ocenění odborníkům z oblasti prevence kriminality a kybernetické bezpečnosti, například JUDr. Milanu Fárovi, Mgr. Bc. Vladimíru Dvořákovi, Mgr. Tereze Faladové, brig. gen. Mgr. Tomáši Kuželovi či Ing. Jozefu Halcinovi a Mgr. Zuzaně Halásové, PhD. Ocenění medailí za zásluhy obdrželi také někteří členové SOMP ČR, ZNOMP SR, KRKS MiG RP, dále mimo jiné poradce NGŠ AČR brig. gen. Ing. Petr Svoboda, ředitelka Slezské diakonie Mgr. Zuzana Filipková, Ph.D. a Mgr. Martin Bardoň za vzdělávací instituci TRIVIS a.s.

Mezi oceněnými byli i strážníci Městské policie Český Těšín. Medaili za zásluhy o dlouholetou pomoc v rozvoji bezpeč-

nosti ve městě, výcviku a výstavbě Městské policie Český Těšín převzali: Mgr. Miroslav Martinec, mgr Marcel Beličin, Ing. Igor Svobodník, Marek Pieter, Martin Aerts, Jan Hryník, Alois Kajzar a Milan Tkadlec. Blahopřejeme!

Atmosféru lidskosti a spolupráce podtrhlo i písemné poděkování ředitelů MP Český Těšín slovenským dobrovolníkům, kteří pomohli při natáčení filmu o práci českotěšínských strážníků.

Prestižní rozměr ocenění

Rozsah a význam ocenění udělených během konference dokládají, že akce není pouze odborným fórem, ale také důležitou platformou pro uznání lidí, kteří zasvětili život bezpečnosti a prevenci kriminality. Ocenění přinesla nejen symbolickou prestiž, ale zároveň stvrdila, že spolupráce mezi ČR, SR a Polskem má i konkrétní osobní příběhy – příběhy profesionálů a hrdinů každodenní služby.

II. ročník Mezinárodní konference městských policíí v Českém Těšíně se nesl v duchu mezinárodní spolupráce, sdílení moderních přístupů k bezpečnosti i uznání práce těch, kteří stojí v první linii občanů. Město Český Těšín se tak znovu potvrdilo jako centrum přeshraniční spolupráce a dialogu v oblasti bezpečnosti.

SPOLEČENSKÁ ODPOVĚDNOST

A ETICKÉ KONCEPCE UPLATNITELNÉ V PROSTŘEDÍ MALÝCH A STŘEDNÍCH FIREM V KONTEXTU VLIVŮ A DOPADŮ PANDEMIE COVID-19

V současném ekonomickém prostředí by měla firma, chce-li být vnímána jako spolehlivý strategický partner v podnikání, implementovat prvky konceptu CSR (Corporate Social Responsibility). Ten je obecně vnímán jako dobrovolný závazek firmy převzít odpovědnost ve vztahu k zaměstnancům, životnímu prostředí, regionu, v němž podniká, i k širokému okolí.

Koncept CSR je stále více vnímán jako podnikatelská příležitost, nikoli jako povinnost, a firmy začínají významněji vnímat roli dalších zainteresovaných stran, jako jsou investoři, regulační orgány, zaměstnanci, neziskové organizace či zákaznické segmenty. Koncept CSR je nutno chápat jako strategický rámec, jako dlouhodobý přístup kontinuálního charakteru, a ne jako jednorázovou či krátkodobou aktivitu.

Firmy v současném podnikatelském prostředí jsou nuceny dosahovat ziskovosti, ale též se musí chovat odpovědně. Manažeři mohou koncept CSR využívat v souvislosti s řízením lidských zdrojů a zajištěním jednotlivých pilířů tohoto konceptu a podpořit tak osobní i pracovní život zaměstnanců. To se týká nejen globálních korporací, ale také malých a středních firem v českém firemním prostředí, které působí svými podnikatelskými aktivitami v různých odvětvích jak ve vyspělých, tak v rozvojových zemích. I v segmentu komerční bezpečnosti.

Vzhledem k těmto skutečnostem realizuje programy zaměřené na etiku podnikání i s ohledem na rostoucí zájem o etické otázky a společenskou odpovědnost firem zvyšující se počet evropských i amerických obchodních škol. Ve své podnikatelské činnosti firmy využívají různé soubory personalizovaných nástrojů, aby mohly být považovány za etické organizace. Typicky jsou to etické kodexy, etické hodnoty, normy etického chování. Podnikatelská praxe ovšem ukazuje, že firmy v tomto směru často fungují odlišným způsobem, i v návaznosti na podnikatelské segmenty, kde působí.

Společenská odpovědnost může být v organizaci firem řádně realizována

a uplatňována pouze za předpokladu příznivého přístupu vedení chápajícího potřebu jejího rozvoje. Je to přitom relevantní i pro segment komerční bezpečnosti a podnikatelské aktivity firem v tomto segmentu.

Úloha a význam CSR a etiky podnikání je patrná zejména ve společenských kontroverzních odvětvích ekonomiky. Zda sem zařadit segment komerční bezpečnosti, je hlavně k odborné diskusi mezi zainteresovanými účastníky. Očekává se, že firmy v kontroverzních odvětvích projevují své etické chování a zapojují se do aktivit odpovědného podnikání velmi intenzivně, protože usilují o organizační legitimitu.

Univerzální definice kontroverzního odvětví, které se též označuje jako problematické nebo citlivé, neexistuje, protože se tyto kategorie někdy prakticky překrývají. Obecně se uznává, že země střední a východní Evropy představují specifické ekonomické i firemní prostředí, pokud jde o etiku podnikání a společenskou odpovědnost jednotlivých firem. Společenská infrastruktura je poměrně slabá a je zde charakteristická velká míra nedůvěry v korupčních aspektech veřejné služby.

Odborné zdroje identifikují značný rozdíl mezi západoevropskými a střeoevropskými zeměmi, pokud jde o chápání a relevanci otázek odpovědnosti firem a další, hlavně externí aspekty s vlivy na české podnikatelské prostředí. Některé podobnosti lze vysvětlit společnými historickými kořeny evropských zemí, které prošly dvěma světovými válkami a fungovaly v totalitních režimech.

Koncept společenské odpovědnosti zahrnuje i filozofický koncept firemní

etiky. V odborných zdrojích se lze setkat s pojmem aplikované etiky nebo profesní etiky. Tato zkoumá etické principy a morální etické problémy v podnikatelské činnosti firem, i těch, které se objevují v podnikatelském prostředí ČR. Vztahuje se na všechny aspekty podnikatelského chování a je relevantní pro jednání zaměstnanců a zainteresovaných subjektů i celých organizací firem. V běžném slova smyslu znamená etika pravidla, která určují, zda je chování správné, nebo špatné.

Etické chování a společenská odpovědnost firem mohou přinést významné výhody konkrétní organizaci firmy. Například schopností:

- oslovit a přilákat nové zákazníky ke službám a produktům firmy s cílem zvýšit jejich prodej a ziskovost firmy;
- zajistit, že zaměstnanci budou chtít v dané firmě zůstat, což sníží fluktuaci pracovních sil a zvýší produktivitu i loajalitu zaměstnanců;
- přilákat více potencionálních kvalitních zaměstnanců, kteří chtějí pro firmu pracovat, získat ty nejtalentovanější zaměstnance s ohledem na dobrou pověst firmy v segmentu trhu;
- přilákat investory a udržet vysokou hodnotu firmy, pozitivně oslovit i další zainteresované strany a posílit konkurenční pozici firmy a její stabilitu.

Naproti tomu neetické chování nebo nedostatečná společenská odpovědnost firmy mohou poškodit její dobrou pověst a snížit její atraktivitu pro důležité zainteresované strany s vlivem na stabilitu a ziskovost.

Etika v podnikání má dlouhou historickou tradici. Řada korupčních skandálů spojených se společnostmi jako Enron nebo WorldCom či jiné z počátku 21. století změnila vnímání mnoha podnikatelských subjektů ze strany veřejnosti. V důsledku těchto skandálů a odhalených zneužití vznikla určitá očekávání související s uvedením etických norem a koncepcí do firemní praxe. V prvních dvaceti letech 21. století se tedy podnikání proměnilo: od počáteční nedostatečné odpovědnosti k vysoké úrovni etické odpovědnosti v současnosti, i u firem v ČR a ve střeoevropském regionu.

Lze tedy konstatovat, že podnikatelská etika se svými morálními souvislostmi dopadá významně do oblasti řízení a společenské odpovědnosti malých a středních firem.

Podnikatelská etika je pro dnešní vlastníky firem i manažery nezbytná. Odborné zdroje uvádějí, že manažeři se s etickými problémy v práci setkávají každý den. Je vzácné, aby se jejich rozhodnutí netýkalo etických aspektů. V odborné literatuře se objevují různé definice etiky v podnikání, ale naprostá většina z nich se zaměřuje na morální přijetí jednání, které podnikají manažeři a zaměstnanci organizace konkrétní firmy.

Obecně lze konstatovat, že podnikatelská etika zkoumá a využívá morální hodnoty, principy a normy, které definují a kontrolují chování účastníků podnikání na všech úrovních ekonomického života. Podnikatelská etika a společenská odpovědnost firem se často používají pro označení též podnikatelské činnosti. Obě zahrnují oblasti morálních zásad, přesvědčení, hodnot, kultury, otázek řízení a kodexu chování pro podnikání. Koncept společenská odpovědnost firem funguje na principu, že firmy jsou povinny plnit své povinnosti vůči zainteresovaným stranám, jejichž praktický význam je různý.

Je třeba zdůraznit, že význam podnikatelské etiky, stejně jako konceptu CSR, poroste i v dalších letech. Existují i názory, že skutečně globální firmy musí vytvořit prostředí, které podporuje etické chování. V opačném případě se sníží jejich ziskovost, konkurenceschopnost i stabilita. Je také možno uvést, že firma by měla vytvořit firemní klima podporující etické chování, jinak bude ziskovost a loajalita zaměstnanců klesat.

Pokud chce být společnost vnímána jako spolehlivý obchodní partner a respektovaný člen podnikatelského sektoru, měla by prokázat vysokou úroveň institucionalizace zásad a postupů podnikatelské etiky a musí vykazovat odpovídající etické chování. To platí zejména v odvětvích, jako je farmaceutický průmysl, energetické firmy, výrobci alkoholických nápojů nebo tabákových výrobků a další, kde je to dáno pře-

devším jejich povahou a vlivem na lidské zdraví.

Je možné uvést, že vlivem dopadů pandemie COVID-19 i dalších externích vlivů se proměňuje evropské i mezinárodní prostředí. Tyto faktory v současné době ovlivňují pohled malých a středních firem na podnikatelské výzvy i příležitosti s ohledem na implementaci konceptu CSR. Pandemie COVID-19 přinesla pravděpodobně jednu z nejvýznamnějších environmentálních změn v novodobé historii marketingových i obchodních činností malých a středních firem, která by mohla mít potenciálně významný dopad na společenskou odpovědnost firem, spotřebitelskou etiku a základní marketingovou i obchodní filozofii. Krátkodobý dopad pandemie COVID-19 se projevil okamžitě, a to v důsledku rozsáhlých výluk a sociálních distančních opatření, nejenom v ČR, ale též v mezinárodním srovnání.

Ať už pandemie COVID-19 a její některé dopady budou přetrvávat v delším časovém období, již nyní má dlouhodobé hluboké ekonomické, sociální, politické a kulturní důsledky. V této části odborného článku je nutné se zabývat i některými aspekty, jak mohla pandemie COVID-19 ovlivnit oblast CSR a utváření marketingových a obchodních strategií malých a středních firem.

Z hlediska CSR je žádoucí se zabývat jejím dopadem na možnosti a trendy CSR a na spotřebitelskou etiku a obecně na filozofický a etický rámec CSR. Z hlediska marketingu a obchodu malých a středních firem je nutné se zaměřit na potenciální dopady na základní marketingové i obchodní strategické koncepty, kontext marketingu a marketingovou strategii i kontext obchodní strategie.

Pandemie COVID-19 přinesla pro firmy a organizace malých a středních firem výzvu i specifickou příležitost, pokud jde o společenskou odpovědnost. Uvádí se, že některé firmy/maloobchodníci se snaží na této krizové situaci vydělat, což je však problematické s ohledem na jejich strategické cíle a aktivity v oblasti CSR. Pandemie COVID-19 nevyhnutelně vystavila společnosti zkoušce, zda se zavážou k etickému chování v podnikání a k sociální odpovědnosti.

Někteří analytici a akademičtí představitelé mohou namítat, že finanční napětí, krátkodobé i dlouhodobé, způsobené pandemií COVID-19, mohlo firmy výrazně tlačít k tomu, aby usilovaly o krátkodobé zisky, někdy i prostřednictvím podvodů a nesprávného chování, a omezily tak dlouhodobé investice do CSR – pravděpodobně kvůli nedostatku volných zdrojů a rostoucímu tlaku na přežití těchto firem v daném segmentu trhu.

Je však možno uvést, že řada firem se během pandemické krize nejen ubránila

la neetickým obchodním praktikám, ale navíc se aktivně zapojila do různých aktivit CSR, zejména těch, které mohou nabídnout okamžitou pomoc a podporu pro jednotlivé zainteresované strany. Pandemie COVID-19 nabídla bezpochyby širokou škálu významných příležitostí těm, kteří k CSR přistupují uvážlivěji a prozíravěji. Například některé české výrobní společnosti transformovaly své vlastní výrobní kapacity na výrobu ventilátorů, osobních ochranných pomůcek, dezinfekčních prostředků na ruce a podobně, přičemž některé z nich tyto výrobky místo prodeje darovaly.

Tak například telekomunikační firma Vodafone s působností i v ČR zavedla bezplatný přístup k neomezeným mobilním datům pro mnoho svých zákazníků s placeným měsíčním tarifem a svým zranitelným zákazníkům s placeným měsíčním tarifem vylepšila nabídku neomezených dat zdarma. Některé maloobchodní řetězce vyčlenily během pandemie COVID-19 otevírací dobu speciálně pro seniory a pracovníky ve zdravotnictví a sociální oblasti a darovaly běžné potraviny potravinovým bankám a charitativním organizacím. Podobným způsobem se modifikovaly služby v segmentu soukromých bezpečnostních firem, které musely být více personalizovány a zaměřeny s ohledem na potřeby jednotlivých firemních zákazníků.

Skutečná a autentická koncepce CSR firmy si vybuduje silnější vztah mezi zákazníky a širokou veřejností, protože si od předních značek, zejména jejich pozitivně zaměřených značek, během současné krize vybuodovala silná očekávání s ohledem na jejich úsilí i v kontextu současných externích vlivů a výzev. Hodnotit musíme analýzu nejdůležitějších zainteresovaných stran ve vztahu k dané malé či střední firmě a s tímto je třeba analyticky pracovat i s ohledem na nástroje strategické analýzy.

Spotřebitelé, resp. jednotlivé zákaznické segmenty, se mohou cítit zainteresováni s ohledem na skutečnost, že firmy jejich oblíbené značky pomáhají svým zaměstnancům či jejich rodinám nebo blízkým osobám, darují peníze a vybavení během pandemie COVID-19 a současné energetické a komoditní krize. Pouto, které bylo navázáno mezi značkou a spotřebitelem v období krize může být významnější a trvalejší než ve stabilních ekonomických obdobích.

Proto pandemie COVID-19 nabízí pro jednotlivé malé i střední firmy velké příležitosti k aktivnímu zapojení do jejich strategií a programů CSR. Pandemie COVID-19 však mnoho firem z podnikání vyřadila, a pokud ne, přivedla je mnohdy na pokraj krachu. Stává se proto ještě důležitějším pochopit, co vede některé firmy k větší etické a společenské odpovědnosti, zejména když jsou zdroje omezené a přežití ma-

ČÁST 3.

lých a středních firem je ohrožené.

Doposud došlo k tomu, že v době krize zavedly vlády po celém světě balíčky hospodářské pomoci, aby zmírily hrozící tlak zejména na nejzranitelnější malé a střední firmy, například v oblasti cestovního ruchu, ale též překvapivě v segmentu komerční bezpečnosti. Tato opatření by měla příslušné firmy povzbudit k tomu, aby ještě důsledněji zachovávaly etické obchodní i marketingové postupy a plnily své závazky v oblasti sociální odpovědnosti podniků vůči různým zainteresovaným stranám.

Existují rovněž důkazy, že v době krizí a nejistoty představuje v tomto ohledu klíčovou roli vrcholové vedení i management malých a středních firem. Pandemie COVID-19 představuje relevantní kontext pro zkoumání toho, jak institucionální faktory a vedení ovlivňují CSR a etické chování firem. Na druhou stranu bude po pandemii COVID-19 významnou a také obnovenou otázkou týkající se obchodního a marketingového zdůvodnění CSR, zejména ve střednědobém a dlouhodobém horizontu.

Pandemie COVID-19 identifikovala zranitelnost konkrétních firem vůči mimořádným externím vlivům i se zohledněním současných externích ekonomických faktorů. Vzhledem k tomu, že se podnikatelské prostředí stává stále turbulentnějším a nestabilnějším. Na jedné straně by to mohlo firmy odradit od investování do CSR vzhledem k potřebě soustředit se na své hlavní provozní činnosti v zájmu krátkodobého přežití v jednotlivých firemních segmentech. Na druhou stranu je historicky možné uvést, že posuny sil v externím prostředí firem usnadnily rozvoj CSR.

Optimističtější je proto názor, že pandemie COVID-19 v dlouhodobém horizontu urychlí postpandemický rozvoj CSR, neboť stále více malých a středních firem si uvědomuje, že jejich dlouhodobé působení na trhu a rozvoj závisí na dosažení křehké rovnováhy mezi ziskovostí a souladem s různými zainteresovanými stranami. Pravděpodobně relevantnější a naléhavější otázkou není, zda do CSR investovat, či nikoliv, ale spíše jak do CSR investovat, aby bylo dosaženo vzájemně výhodných a provázaných sociálních, ekologických a ekonomických cílů.

Pandemie COVID-19 a její dopady nepochybně zvýší očekávání lidí, že malé a střední firmy budou společensky odpovědnější. Proto je možné současné období vývoje představit tak, že prosperující podniky budou ty, které se silně angažují v oblasti CSR, mají účinné strategie CSR a efektivně je realizují i z hlediska strategií obchodních či marketingových. Nesporně relevantní budou dopadat vlivy pandemie COVID-19 do seg-

mentu komerční bezpečnosti, ale i tyto budou mít dlouhodobější časový rámec.

Pandemie COVID-19 odhalila a prohloubila některé zakořeněné sociální problémy, jako jsou chudoba, společenská nerovnost a další specifika, jež lze jejich charakterem a obsahem zařadit mezi sociálně patologické jevy. Obecně je možné konstatovat, že pandemie COVID-19 nediskriminuje ve smyslu lékařského faktu, že k nemoci stejně náchylní jsou lidé z různých demografických prostředí. Nabízí se mnoho vysvětlení, která přesahují lékařské termíny.

Většina těchto vysvětlení hovoří o skutečnosti, že ve vyspělém světě stále existuje vyšší míra nerovnosti, pokud jde o bohatství, zdraví, vzdělání atd. To nabízí významné příležitosti pro CSR. Malé i střední firmy by měly zaměřit více svého úsilí na řešení sociálních otázek na těchto frontách nejen během pandemie, ale i v dlouhodobém horizontu.

Organizace spojených národů vyzvala k úsilí o vybudování inkluzivnějších a udržitelnějších ekonomik po období pandemie COVID-19, které budou odolnější ve vztahu ke globálním výzvám, jako jsou budoucí možné pandemie, klimatické změny a další potencionální externí vlivy.

PhDr. Mgr. Dávid Dömény,
MBA, DBA

Seznam odborných zdrojů:

ABBAS, J. ET AL. 2019. The Impact of Entrepreneurial Business Networks on Firms' Performance through a Mediating Role of Dynamic Capabilities. Sustainability 2019, 11, 3006.

ČERNOHORSKÁ, L.; PUTNOVÁ, A. 2012. Společenská odpovědnost firem a jak ji měřit? Brno: Akademické nakladatelství CERM. 130 s.

ČERVENÝ, R.; FICBAUER, J.; HANZELKOVÁ, A.; KEŘKOVSKÝ, M. 2014. Business plán – krok za krokem. 1. vyd. Praha: C. H. Beck, 230 s. ISBN 978-80-7400-511-4.

EVROPSKÁ KOMISE. 2020b. Sociální odpovědnost podniků a odpovědné chování podniků. Dostupné online: https://commission.europa.eu/business-economy-euro/doing-business-eu/corporate-social-responsibility-csr_en.

EVROPSKÁ KOMISE. 2020a. Nefinanční výkaznictví. Dostupné online: https://commission.europa.eu/business-economy-euro/doing-business-eu/corporate-social-responsibility-csr_en.

FLAMMER, C. 2013. Corporate Social Responsibility and Shareholder Reaction: The Environmental Awareness of Investors. Academy of Management Journal, vol. 56, no. 3, str. 759. <http://dx.doi.org/10.5465/amj.2011.0744>.

FORMÁNKOVÁ, S.; KUČEROVÁ, R.; PRÍSAŽNÁ, M. 2016. Social responsibility in high education institutions: evidence from public universities in Czech Republic. ERIES Journal. DOI: <https://doi.org/10.7160/eriesj.2016.090401>

GONZALEZ-GONZALEZ, J. ET AL. 2018. Bu-doucnost iluze: paradoxy CSR. Journal of Organizational Change Management, 32(1), str.10–14. DOI: IO. 1108/JOCM-01-2018-0018.

GRECH, V. 2020. Unknown unknowns – COVID-19 and potential global mortality. Early Human Development, 144, May 2020, doi.org/10.1016/j.earlhumdev.2020.105026.

HORVÁTOVÁ, P.; BLÁHA, J. ET AL. 2016. Řízení lidských zdrojů. Nové trendy. Praha: Management Press. ISBN 978-80-7261-430-1.

KEŘKOVSKÝ, M.; HANZELKOVÁ, A.; VYKYPĚL, O. 2017. Strategické řízení. Teorie pro praxi. 3. vyd. Praha: C. H. Beck, 256 s. ISBN 978-80-7400-637-1.

MCKINSEY AND COMPANY. 2022. Social Responsibility. Dostupné online: <https://www.mckinsey.com/about-us/social-responsibility>.

MCKINSEY AND COMPANY. 2023. Social Responsibility. Dostupné online: <https://www.mckinsey.com/about-us/social-responsibility>.

OECD. 2022. Science, Technology and Innovation Outlook 2020-2022 [online]. OECD. Dostupné z: <https://www.oecd.org/sti/science-technology-innovation-outlook/>.

OECD. 2022. Global State of Small Business: Uplatnění firem v mezinárodním tržním prostředí [online]. OECD. Dostupné z: <https://dataforgood.fb.com/global-state-of-smb/>.

SCHWAB, K.; ZAHID, S. 2020. Global Competitiveness Report Special Edition 2020: How Countries Are Performing on the Road to Recovery. Economic Forum Davos: Cologny, Switzerland, str. 11–12.

Letos v září se na letišti Leoše Janáčka Ostrava konal jubilejní 25. ročník Dnů NATO v Ostravě & 16.ročník Dnů Vzdušných sil AČR. Po loňské přestávce, vynucené povodněmi, se největší bezpečnostní show vrátila v celé své parádě a celkově ji navštívilo přes 150 tisíc diváků.

Dny NATO představují jednu z nejvýznamnějších veřejných akcí v oblasti obrany a bezpečnosti ve střední Evropě. Akce je kombinací dynamických leteckých ukázek, statické expozice techniky a prezentace základních i ostatních složek Integrovaného záchranného systému. Tato událost je atraktivní pro široké publikum – rodiny s dětmi, nadšence do letectví, bezpečnostní odborníky i běžné občany. Díky volnému vstupu a bohatému programu je to ideální příležitost pro každého, kdo chce nahlédnout do světa ozbrojených složek a jejich role v mezinárodní bezpečnosti.

Akce byla slavnostně zahájena společným průletem transportního letounu C-295M CASA v doprovodu letounů JAS-29 Gripen, dále letounů L-159 Alca a vrtulníků AH-1Z Viper a UH-1Y Venom.

Návštěvníci měli během víkendu možnost vidět ty nejlepší ukázky výcviku, výzbroje i výstroje ozbrojených sil, ale i dalších složek, bez kterých se dnes neobejdeme. V dynamických ukázkách, dlouhých rekordních 20 hodin, se kromě jiných předvedly tři prestižní akrobatické skupiny Red Arrows, Turkish Stars a Krila Oluje. Velkým zážitkem byla rovněž krátká přítomnost legendárního strategického bombardéru Boeing B-52H Stratofortress, který po třicetihodinové misi udělal nad Mošnovem pár průletů a opět odletěl. Raritou byla také ukázka letounu schopného vertikálního vzletu AV-8B+ Harrier II italského námořnictva, který předvedl charakteristický „hover“ manévry, při němž letoun zůstává viset ve vzduchu.

Skvělou podívanou převedl slavný devítičlenný parašutistický tým RAF Falcons sestávající z nejelitnějších britských výsadkářů vedených kapitánkou Alice Adams-Cairns. Celé jejich precizní vystoupení bylo doprovázeno působivými kouřovými efekty. Toto vystoupení si ovšem mohli návštěvníci vychutnat pouze v sobotu, protože v neděli bylo kvůli silnému větru zrušeno.

Své poslední vystoupení před plánovaným vyřazením předvedla dvojice vrtulníků W-3A Sokol. Jednalo se o unikátní ukázku kombinující akrobacii, prvky záchrany a perfektní souhru obou pilotů.

Na zemi se představila vojenská technika, kterou pořízuje Armáda ČR v rámci

DNY NATO

závazku vybudovat do roku 2026 těžkou brigádu. Jednalo se o německý hlavní bojový tank Leopard 2 a švédské bojové vozidlo pěchoty CV90. K vidění byli i další zástupci pozemní techniky, například obrněné vozidlo TITUS nebo dosluhující bojové vozidlo pěchoty BVP-2. Ze speciálních jednotek předvedli ukázkou zásahová jednotka Policie ČR společně s polskou speciální jednotkou AGAT.

Adrenalinem nabitě vystoupení si připravila 7. mechanizovaná brigáda spolu s 91. skupinou informačního boje a 22. základnou vrtulníkového letectva. V ukázce provedli koordinovaný útok na pozice nepřítele, při kterém demonstrovali i ošetření a odsun raněného z boje. V ukázce diváci viděli bojová vozidla pěchoty BVP-2 společně s vrtulníky UH-1Y Venom a AH-1Z Viper.

Celkem bylo na akci k vidění více než 70 kusů letecké techniky ze 17 zemí a několik desítek kusů pozemní techniky. Představili se také české bezpečnostní sbory a integrovaný záchranný systém. Své schopnosti demonstrovali formou dynamických ukázek zástupci státní i městské policie, celní správy, vězeňské služby, hasičů i červeného kříže. Na statických ukázkách se mohli návštěvníci podrobně seznámit s činností těchto složek a s jejich výstrojí i výzbrojí.

Letošní jubilejní ročník se velmi povedl. Počasi akcí přálo a odhadovaný počet 150 tisíc návštěvníků je důkazem, že lidé mají o tuto jedinečnou bezpečnostní přehlídku každoročně velký zájem.

Text a foto:
Petr Žák

ČLENOVÉ KOMORY PODNIKŮ KOMEČNÍ BEZPEČNOSTI ČR

ČASOPIS BEZPEČNOST S PROFESIONÁLY VZNIKÁ DÍKY PODPOŘE TĚCHTO ČLENSKÝCH FIREM KPKB ČR:

SAFE Technology SAFETE, s.r.o.

Na Výsluní 519/17
100 00 Praha 10 – Strašnice
www.systemkiss.cz

HIGH SECURITY PRODUCTS, a. s.

Pod stárkou 378/3
140 00 Praha 4
www.h-s-p.cz

Agentura Pancéř, s. r. o.

K dubu 2330/2b, Chodov
149 00 Praha 4
www.pancer.cz

European Security Solutions s.r.o.

Týršova 3214/8
695 01 Hodonín
www.eseso.cz

ATON Security s.r.o.

Na Stráži 1576/35
190 00 Praha 9
www.cleanline.cz

TRIVIS – Centrum vzdělávání, s.r.o.

Na terase 355/8
182 00 Praha 8
www.trivis.cz

ECES Institut, s.r.o.

Kutuzovova 547/13
703 00 Ostrava
www.eces.cz

WAKENHAT s.r.o.

Sazečská 560/8
108 00 Praha 10 Malešice
www.wakenhat.cz

SYBENAM – Systém bezpečnosti na míru

U Klavírky 2627/7
150 00 Praha 5
www.sybenam.cz

ELSERVIS – Ivo Kolář

Dědinská 898/15
161 00 Praha 6

SIMACEK FACILITY CZ spol. s r. o.

Trnkova 34
628 00 Brno
www.simacek.cz

Mezinárodní bezpečnostní institut, z.ú.

Na Ořešince 580/4,
162 00 Praha 6
www.mbi.expert

RAM SECURITY s. r. o.

Na Výhledu 139
250 66 Zdice
www.security-cz.eu

ANIM plus – RS, s. r. o.

Areál TJ MEZ, 775 01
Vsetín – Ohrada
www.anim.cz

General Provider s.r.o.

Sídlo: Kodaňská 432/15
101 00 Praha 10
www.generalprovider.cz

SECURITY MONIT s.r.o.

Hoblíkova 548/6
613 00 Brno
www.security-monit.cz

APEurope s. r. o.

Kaprová 42/14
110 00 Praha 1
www.apeurope.cz

Security MCO s.r.o.

Struha 865
517 54 Vamberk
www.mco-security.cz

Trade Corporations s.r.o.

Mostecká 273/21
118 00 Praha 1
info@tcorp.cz

Solidita s.r.o.

Jeřábův 419
250 73 Radonice
www.solidita.cz

SEKURO & Group s.r.o.

Na Mlýnici 33/1a
702 00 Ostrava
www.sekuro.cz

CENTURION loss prevention a. s.

Kundratka 17/1944
180 82 Praha 8
www.centurionlp.cz

ABAS IPS Management s. r. o.

Jankovcova 1569/2c
170 00 Praha 7
www.abasco.cz

Preventa Service s.r.o.

Kutuzovova 547/13
703 00 Ostrava – Vítkovice
www.preventa.cz

OKO 69 s.r.o.

Březinova cesta 192/1
412 01 Litoměřice
www.oko69.cz

Česká pošta Security, s.r.o.

Sídlo: Politických vězňů 909/4
Nové Město, 110 00 Praha 1
pistek.roman@cpost.cz

ARES GROUP s.r.o.

Libušká 189/12
142 00 Praha 4
www.ares-group.cz

Stratia s.r.o.

Podolská 613/28
147 00 Praha 4
www.stratia.cz

Národní stálá konference o bezpečnosti (NSKB), z.s.

Chudenic 1059/30
102 00 Praha 10
www.nskb.cz

Pro Bank Security, a. s.

Václavské nám. 21
110 00 Praha 1
www.probank.cz

ČVUT – Fakulta biomedicínského inženýrství

Sportovců 2311, Kladno
https://www.fbmi.cvut.cz/

GADO s.r.o.

Heršpická 11b
639 00 Brno
www.gado.cz

Ing. Martin Neuschl

Šachetní 391
261 01 Příbram

INPOS SECURITY

Křížkový Újezdec 42
251 68 Kamenice
www.inpos.cz

PRIMM bezpečnostní služba s. r. o.

Kutnohorská 309
109 00 Praha 10
www.primm.cz

INCRISCO s.r.o.

Sádecká 400
252 30 Řevnice
info@incrisco.cz

Gatum Group, s.r.o.

Italská 2581/67
120 00 Praha 2
www.gatum.cz

